

Želiezovský spravodajca

VII. ročník, február 2006

Občiansky mesačník

cena: 6,- Sk

Rozhodnutie o hromadnom prepustení zamestnancov NsP padlo na mimoriadnej schôdzi mestského zastupiteľstva v nedeľu 29. januára. V pondelok sa zamestnanci nemocnice zhromaždili v závodnej jedálni nemocnice, aby sa dozvedeli ďalšie podrobnosti o svojom prepustení.

Foto: Miklós Forgács

Mestská rada útlejšia

Na 35. mimoriadnom zasadnutí MsZ v Želiezovciach sa Katarína Mocsyová a následne aj MUDr. Tibor Pólya zriekli svojho členstva v mestskej rade. Po ich vyjadrení sa rozvinula debata o opodstatnenosti existencie tohto orgánu mestskej samosprávy. Na tejto schôdzi bola prerokovaná aj žiadosť riaditeľa NsP o poskytnutie finančných prostriedkov na mzdy a informácia o konaní následnej kontroly štátnym lekárom.

(ek)

Hromadné prepúšťanie v želiezovskej nemocnici

Začiatkom januára sa rozhodlo: v želiezovskej nemocnici bude hromadné prepúšťanie. Zo 160 zostane po 15. februári iba 10 zamestnancov, ktorí budú pracovať na likvidácii organizácie. O prepustení pracovníkov nemocnice sa rozhodlo na mimoriadnom zasadnutí MsZ, ktoré bolo zvolané v nedeľu, niekoľko dní po opakovanej kontrole lekára VÚC MUDr. Ľ. Ševčíka v miestnej nemocnici. Opakovanú kontrolu inicioval riaditeľ inštitúcie MUDr. Ľudovít Andruška a vedenie mesta v presvedčení, že odstránenie nedostatkov vytýkaných v decembri úspešne napreduje. Kontrolujúci predstaviteľ Úradu VÚC zoberal na vedomie vykonané zmeny, ale vzhľadom na to, že odstránenie nedostatkov bolo len čiastkové a zistil niekoľko nových nedostatkov, nepovolil otvorenie nemocnice k 1. februáru. Skonštatoval, že vytýkané nedostatky vo veci centrálneho rozvodu kyslíka na oddelení akútnej a intenzívnej medicíny neboli odstránené, práce boli objednané, ale neboli ešte vykonané, centrálny rozvod bol nahradený iným prístrojom, k jeho technickému stavu však mal dr. Ševčík výhrady. MUDr. Andruška informoval, že zmluva s aneste-

ziológom pôsobiacim v NsP do konca novembra bude od 1. februára obnovená, tento pracovník však nebol na oddelení ARO v čase konania inšpekcie prítomný, čo predstaviteľ kontrolujúceho úradu tiež vytkol. Riaditeľ na zasadnutí MsZ vyhlásil, že v rozhodnutí lekára VÚC nevidí tendenčnosť, novo spozorované nedostatky sú vytýkané opodstatnene a bude ich treba odstrániť, čo si vyžiada nemálo času. Po oboznámení sa s faktami a konzultácii s právnikom mesta poslanci konštatovali, že nie sú vytvorené podmienky na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, preto dňom 1. februára zrušili zdravotnícku činnosť NsP a riaditeľovi uložili vykonať hromadné prepustenie zamestnancov do 15. februára.

Ešte niekoľko dní predtým panovala optimistickejšia nálada v radoch zamestnancov nemocnice i mestských poslancov. Deň pred následnou kontrolou dr. Ševčíka sa tiež konalo mimoriadne zasadnutie MsZ, ktoré sa okrem iného zaoberalo aj revitalizačným plánom nemocnice z dielne vedenia NsP, ktorý považovali za dobrý. Materiál vypracovaný Ladislavom Pokorným hovorí o koncepcii prevádzko-

vania nemocnice s využitím rôznych racionalizačných opatrení. Nasledujúci deň vykonaná kontrola v nemocnici spochybnila možnosť realizácie tohto zámeru.

Po víkendovom rozhodnutí o hromadnom prepúšťaní sa pracovníci NsP zhromaždili v závodnej jedálni nemocnice, očakávajúc informácie o udalostiach a následných krokoch. Zatiaľ vedenie rokovalo za zatvorenými dverami. Bolo zistené, že nemocnica má zablokované bankové účty, čo ohrozilo vyplatenie chýbajúcej časti decembrových miezd zamestnancom z dostupných finančných zdrojov. Forma a termín vyplatenia januárových miezd a odstupného ešte nebola známa.

Začiatkom februára primátor mesta vyhlásil, že eviduje ďalších dvoch záujemcov o kúpu nemocnice. Keďže priemyselná Unipharma mala záujem prevziať inštitúciu len vo funkčnom stave a podľa MUDr. Andrušku so Želiezovčanmi ostatné dva týždne už nekomunikovala, dá sa očakávať, že do rokovaní o budúcnosti nemocnice zasiahnu aj noví záujemcovia.

(ck)

Dva regióny chcú spoločne presadiť otvorenie železovskej inštitúcie

Primátori a starostovia za železovskú nemocnicu

Záchrana nemocnice prebieha v napätom tempe. Potvrdilo sa to aj na stretnutí primátorov a starostov Južného a Dolnohranského regiónu v polovici januára. Prítomní vyjadrili svoju súdržnosť v tejto veci a poukázali na možné dopady definitívneho zatvorenia nemocnice. Svoje stanovisko vyjadrili v memorande, v ktorom konštatujú, že reforma zdravotníctva neprinesla vyššiu efektívnosť a finančnú stabilitu do systému zdravotníctva, najmä nevytvorila podmienky pre potrebnú existenciu nemocníc I. typu. Podľa signatárov, v spádovom území železovskej nemocnice žije takmer 70 tisíc obyvateľov v 56 obciach, čo je dobrým potenciálom na zabezpečenie flexibilnej a kvalitnej zdravotnej starostlivosti, čo by mala podporovať aj štátna zdravotnícka politika. Preto iniciujú, aby kompetentné orgány podporili existenciu železovskej nemocnice a vyhlasujú úmysel pokračovať vo svojom zámere organizovanou formou.

Schôdzu viedol primátor Želiezoviec JUDr. Gejza Nagy, ktorý vyhlásil, že najdôležitejšou úlohou mesta je zabezpečiť otvorenie nemocnice v pôvodnej forme, teda ako príspevkovej organizácie, potom môže dôjsť k transformácii. Rokovania prebiehali s viacerými záujmami, podľa uznesenia MsZ má v súčasnosti prednosť Unipharma. Predstavitel tejto spoločnosti, MUDr. Chrenko sa tiež zúčastnil za-

sadnutia, kde vyhlásil, že v nemocnici vykoná hĺbkový audit, ktorý môže zodpovedať mnoho otázok možného prevádzkovateľa. Odborník zdôraznil, že vyše 50-tisícové spádové územie by túto nemocnicu mohlo „uživiť“, povedal však aj to, že Unipharma chce byť partnerom, ktorý bude inštitúciu spravovať a investovať do nej, nemieni však kupovať prázdne nehnuteľnosti.

Poverený riaditeľ nemocnice MUDr. Ľudovít

vickej nemocnici do starostlivosti, lebo nemali voľné lôžka.“ Primátor i riaditeľ sa vyjadrili, že udalosti ostatného obdobia ich presvedčili o tom, že k uzatvoreniu nemocnice prispeli aj vonkajšie tlaky. Preto sa pokúsili intervenovať aj v politickej rovine, o pomoc sa obrátili na najvyšších predstaviteľov SMK.

K slovu sa dostal aj odborný poradca dr. Andruška Ladislav Pokorný, odborník s mnohoročným skúsenosťami zdravotníctve, ktorý prišiel do Želiezoviec pomôcť nemocnici. V niekoľkých bodoch načrtol svoj plán revitalizácie nemocnice. Okrem iného odporúča znížiť počet lôžok zo súčasných 170 na 98, zabezpečiť častejšie striedanie pacientov na lôžkach a zavedenie tzv. nadštandardných, pacientmi hradených služieb, ktoré už roky mohli prispievať k lepšiemu hospodáreniu NsP. Podľa neho bude potrebné aj dočasné zníženie miezd zamestnancov.

Sčasti rečníckou zostala otázka Károlya Drapáka, predsedu združenia obcí Južného regiónu, ktorý bol zvedavý, ako nemocnica dokáže získať späť lukratívne činnosti, ktoré už prevádzkuje Wespa, pretože práve tieto činnosti zabezpečujú vyšší príjem oproti lôžkovej starostlivosti. Pokorný vyhlásil, že prinavrátenie týchto činností by bolo možné, ak by sa zistilo, že súčasný prevádzkovateľ ich nevykonáva v dostatočnej kvalite. Na podrobnejší výklad problematiky mu nezostal čas, pretože predstavitelia obcí pristúpili k podpisu memoranda. (ck)

Starostovia a primátori sa pri podpise memoranda dohodli, že vo veci nemocnice budú vystupovať organizovane

Andruška vyhlásil, že Všeobecná zdravotná poisťovňa pravdepodobne nepozná celú situáciu dopodrobna, keď informuje o tom, že o pacientov z okolia Želiezoviec je postarané prostredníctvom iných nemocníc. „Od stola nemohli vedieť napríklad o tom, že bývalú zamestnankyňu železovskej NsP neprijali v le-

Zasadalo mestské zastupiteľstvo

Poslanci Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach sa zišli na svojom 20. riadnom zasadnutí 15. decembra minulého roka. V úvode prebrali stav riešenia svojich pripomienok a kontrolu plnenia uznesení. Po prerokovaní diania vo veci miestnej nemocnice zobrali na vedomie informáciu o stave a možnostiach ďalšieho prevádzkovania NsP, zároveň riadením inštitúcie poverili MUDr. Ľudovíta Andruška na obdobie do 15. mája 2006. Zastupiteľstvo sa vyjadrilo, že podporuje rokovania len s firmou Unipharma vo veci sfunkčnenia nemocnice, pričom úlohami v tejto oblasti poverilo primátora a povereného riaditeľa NsP. Po prerokovaní poslanci schválili tretiu zmenu rozpočtu mesta na rok 2005, zmeny rozpočtov oboch ZŠ a podniku Vepos, ako aj návrh racionalizačných opatrení v tomto mestskom podniku. Schválilo VZN č.

9/2005 o dani z nehnuteľností za rok 2006, VZN č. 10/2005 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, VZN č. 11/2005 o pravidlách hospodárenia s rozpočtovými prostriedkami a hospodárenia rozpočtových a príspevkových organizácií mesta, VZN č. 12/2005, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 1/2005 o školských obvodoch v Želiezovciach, zároveň zrušilo VZN č. 3/2005 o správnych poplatkoch. Schválilo vyhodnotenie plnenia rozvojového programu mesta na r. 2003-06, rozhodovalo o predajoch mestských pozemkov. Poslanci schválili plány práce komisií MsZ a výborov mestských častí, pričom v súvislosti s týmto bodom uložili náčelníkovi miestnej polície podať návrh na zriadenie funkcií dobrovoľných strážcov zákona v službách MsP v analógii s policajným zborom. Schválili kultúrne kalendáre

Domu kultúry a Mestskej knižnice a s pripomienkami i plán športových podujatí na tento rok. Schválili plán práce mestskej rady a mestského zastupiteľstva na tento rok, ako aj plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra. Zastupiteľstvo schválilo odmeny riaditeľom oboch miestnych základných škôl. V závere rokovania poslanci vyjadrili výhrady k činnosti hlavnej kontrolórky, najmä v súvislosti s dianím v nemocnici v uplynulých mesiacoch. V interpeláciách sa hovorilo o spustení výroby v novom závode Selyz Nábytok a o realizácii zámeru Lužických strojární, a.s. spustiť výrobu v areáli železovskej prevádzky SES. Na rokovaní zaznela informácia, že prednostkou spoločného úradu sa stala RNDr. Rita Kováčsová.

(ik)

Nemocnica pripravená na výstavbu rozvodu kyslíka, problémom sú financie

Najmä nemocnici bolo venované 34. mimoriadne zasadnutie MsZ v Želiezovciach, ktoré sa konalo 29. decembra. V úvode zasadnutia odznela správa povereného riaditeľa NsP MUDr. Ľudovíta Andrušku o prevzatí funkcie a o stave nemocnice v oblasti záväzkov, pohľadávok a o ďalších finančných vzťahoch inštitúcie. I keď nie všetky údaje boli presné, z informácií vyplynulo, že nemocnica eviduje pohľadávky vo výške asi 24 mil. Sk, z toho pohľadávky voči zdravotným poisťovniam predstavujú asi 11 mil. Sk. Riaditeľ informoval o výbere dodávateľa na rozvod medicínskeho kyslíka na oddelení akútnej a intenzívnej medicíny, investícia si podľa predbežných prepočtov vyžiada 400 tis. Sk.

Poslancov oboznámil s tým, že o sponzorstvo tejto investície požiadal dve najväčšie firmy okresu: AE Mochovce a Mlyn P. Ruskov. V čase konania zasadnutia ešte nebola jeho žiadosť posúdená manažmentom týchto spoločností. Zastupiteľstvo zobralo na vedomie informáciu o prípravných prácach, ktoré by sa vykonali prípade zániku organizácie. Pre ďalšie činnosti by podľa materiálu bolo v nemocnici potrebných 10 pracovníkov. Mestské zastupiteľstvo zobralo na vedomie správu riaditeľa o stave pohľadávok a záväzkov, informatívnu správu o rokovaní riaditeľa s Unipharmou, a. s. Prievidza, informatívnu správu o príprave možného hromadného prepúšťania v NsP, riaditeľovi odporučilo podľa

na úrad práce správu o výsledku prerokovania hromadného prepúšťania zamestnancov NsP a vyjadrilo podporu postupu realizačných prác na centrálnom rozvode kyslíka. MsZ zobralo na vedomie žiadosť firmy Bioplyn o možnosť odkúpenia nemocnice s cieľom jej prevádzkovania, nesúhlasilo so založením novej obchodnej spoločnosti mestom s cieľom včasného vybavenia licencií a povolení na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Poslanci súhlasili s odpredajom pozemku miestnemu žiadateľovi s tým, že vedúcemu oddelenia uložili povinnosť zistiť príčiny porušenia majetkovoprávneho vzťahu, určiť a sankcionovať zodpovedné osoby.

(ik)

Odišiel si priskoro, priveľmi chýbaš

*V tej zemi, kde nám ležať bude,
v tej zemi, už navždy pokoj je.*

Smutné a tiché priestranstvo železovského cintorína, kde sa naposledy lúčime s našimi najbližšími, bolo v to chladné popoludnie 9. decembra 2005 do posledného miesta zaplnené stovkami smútiacich účastníkov. Poslednú poctu zosnulému plk. JUDr. Ladislavovi Kissovi, ktorý umrel po krátkej ťažkej chorobe v 55. roku svojho života, prišli vzdať a naposledy sa s ním rozlúčiť železovskí spolupracovníci, občania nášho mesta a širokého okolia. Prišli aj početné delegácie pracovníkov útvarov zborov väzenskej a justičnej stráže z celého Slovenska, ba aj z obdobných zariadení z Maďarskej a Českej republiky.

Dôstojnú rozlúčku v rámci občianskeho obradu vykonala Jana Beniková, za pracovníkov ZVJS sa s ním naposledy rozlúčil a celoživotnú prácu zosnulého vysoko ocenil gen. JUDr. Otto Lobodáš, generálny riaditeľ Zboru väzenskej a justičnej stráže, v mene Mesta Želiezovce sa s ním rozlúčil primátor JUDr. Géza Nagy.

V zosnulom plk. JUDr. Ladislavovi Kissovi

odišiel milujúci syn, manžel, otec a starý otec, brat, švagor – nenahraditeľný člen tejto početnej rodiny. Rovnako odišiel dobrý kolega, nadriadený, spolupracovník a známy, jednoducho priateľ a človek v pravom slova zmysle. Napriek vysokému pracovnému nasadeniu, aspoň tak sme ho poznali, zostal vždy jednoduchým, priateľským a skromným.

Rodák a občan Želiezoviec sa svojou prácou a usilovnosťou vypracoval na popredného riadiaceho pracovníka v ZVJS na Slovensku. Po stredoškolskej maturite na miestnom gymnáziu s VJM a absolvovaní ZVS nastúpil ako mladý príslušník ÚZNV v Želiezovciach – Veľký Dvor. Denným štúdiom nadobudol vysokoškolské vzdelanie na Vysokej škole ZNB v Prahe. Získané vedomosti uplatnil na svojom železovskom pracovisku, neskôr postupne v riadiacich funkciách v Želiezovciach, Rimavskej Sobote, Banskej Bystrici – Kráľovej a naposledy v Leopoldove. Bola to práca náročná a zodpovedná, vyžadovala si erudovaného riadiaceho pracovníka. Viacročné pracovné zaradenia a postupy len potvrdzujú,

že náš drahý zosnulý takýmto bol. Nemožno opomenúť ani jeho aktívnu účasť na činnosti mestských orgánov v Želiezovciach, osobitne pomoc športovým klubom v meste.

Človek je a zostáva človekom do takej miery, nakoľko dokáže prežiť život intenzívne pre dobro všetkých. Ladislav Kiss to dokázal. Odchod blízkeho človeka vždy bolí. Náhlý odchod spôsobený nečakanou chorobou, ktorá násilne vytrhne človeka uprostred jeho práce a života plného ďalších predsavzatí, bolí ešte viac. Najmä v srdciach najbližších je rana najviac otvorená, krváca a priveľmi bolí.

Nech aspoň nepatrnou útechou v tomto bolestnom smútku sú slová básnika:

*Nikto tu večne nebude,
čas letí neustále,
pred smrťou nikto neujde...
Lež cez činy vždy budú žiť naši blízki
v nás, v spomienkach, každodenne,
človek tak ako krv predkov,
ožýva sa v nás opäť a zas.*

PaedDr. Jozef Výboch

Investičná bilancia za rok 2005

Ani kryštáľová guľa by nám nepomohla predvídať extrémne neobvyklé výsledky rôznych akciových trhov na svete v r. 2005. Všetky dôležité svetové burzy v minulom roku dosahovali svoje niekoľkoročné maximá, najväčšia ekonomika sveta však kríva. Americké burzy sa k nim prepracúvajú až teraz, trápili sa ďalší rok a ich rast bol mizivý. Ale západoeurópske burzy si zaknihovali pekné dvojciferné rasty, čo bolo veľkým prekvapením. Dobrou správou tiež bolo, že druhá najväčšia ekonomika sveta sa prebudila z 20-ročného spánku a japonská burza poskočila o +42 %. K ďalším mimoriadne úspešným burzám patrili krajiny ako Mexiko +37 %, Kórea +51 % a Rusko +83 %.

Raketové tempo rozvíjajúcich sa ekonomík strednej Európy potvrdili nárasty výnosov podielových fondov (PF) investujúcich v týchto štátoch. Podľa tabuľky Slovenskej asociá-

cie správcoských spoločností, najlepšie dva fondy na Slovensku, mali v r. 2005 rast nad 75 % a oba investovali v našich regiónoch. Pre budúcich slovenských dôchodcov, ktorí si v dôchodkovej reforme vybrali rastové fondy, sú to mimoriadne dobré správy. Prvé vklady sú investované do rastúcich trhov a ich vklady by mali pekne rásť. Manažéri PF majú teda úlohu uľahčnúť, investujú do rastúcich trendov. Len pripomením, že napr. dôchodková reforma vo Švédsku sa začala v r. 2000, keď mnohé ekonomiky na svete vstupovali do recesie. Výsledkom nešťastného načasovania ich reformy boli straty investorov a po niekoľkých rokoch sporenia v rastových fondoch dosahovali – 30 až – 40 %. Načasovanie našej reformy, aj keď je čisto náhodné, je z investičného hľadiska ideálne.

Prvé vklady investičného kolotoča sa začali prelievať do fondov v marci a po devia-

tich mesiacoch sú všetky v pluse. Zatiaľ nie je veľký rozdiel medzi výkonnosťou fondov, preto prestupovanie z jednej DSS do druhej nie je nevyhnutné. Prekvapením jesene bola drzosť väčšiny DSS, ktoré sa snažili udržať si budúcich dôchodcov zmenou zákona. Napriek tomu, že zmluvy boli podpísané a pravidlá jasne určené, usilovne lobbovali v parlamente za predĺženie prestupového termínu, čo sa im však nakoniec nepodarilo. Investovaním na kapitálových trhoch si každá DSS môže zaradiť neobmedzene. Záleží len na šikovnosti manažérov PF. Snažiť sa dosiahnuť väčší profit poplatkami (banky) alebo držaním klienta ako rukojemníka, svedčí len o nezrelosti alebo neschopnosti rôznych inštitúcií orientovať sa vo financiách a zaradiť si na seba aktivitami, pre ktoré boli vytvorené.

Norbert Paul, nezávislý analytik

Ad: Nemocnica, ako to vlastne bolo? (Želiezovský spravodajca, január 2006)

Ako bývalý riaditeľ NsP Želiezovce chcem touto cestou reagovať na spomínaný článok.

Od r. 1999 som sa ako riaditeľ a zároveň anesteziológ–intenzivista, staral o nepretržitý chod a prevádzku nemocnice, ktorá bola funkčná, liečila pacientov a poskytovala zdravotnícke zabezpečenie regiónu až do 29. júna 2005, keď pán primátor rozhodol o mojom odvolaní bez udania vážnych príčin a na základe vyjadrenia sa poslancov a primátora: „odvolajme ho, nech je sranda“ – toto zaznelo na zasadnutí MsZ, na ktorom ma odvolali a na ktoré ma nepozvali z obavy, že predložím projekt, ktorý som mal vypracovať na základe uznesenia zastupiteľstva, i preto, že som sa stal pre primátora jednoducho, lebo som mal na zdravotníctvo a nemocnicu iný názor.

Všetky články, vyjadrenia a TV-informácie boli výlučne polopравdy, ako sám primátor uviedol v článku ...ako to vlastne bolo? Je len zarážajúce, že všetky články boli podpísané primátorom alebo poslancami z jeho družiny. Týmito pamfletmi a jednostrannými vyjadreniami sa snaží pán primátor svoju neschopnosť a transformačné zlyhanie zvaliť na určitých ľuďoch, očierňovať a znemožňovať ich a použiť na to rôzne, jemu blízke, z minulosti zaužívané metódy. Kto mal a má trochu iný názor, ako primátor mesta Želiezovce, hneď sa stane nepohodlným, nepriateľom a nežiadúcou osobou, čo dokazujú odvolania piatich riaditeľov jednej malej nemocnice v priebehu pol roka. V poslednom čase sa zodpovednosť za stav nemocnice zo strany mesta preniesla už takmer na každého existujúceho zamestnanca nemocnice, každý sa stal vinným, pričom nesmieme zabudnúť, že zriaďovateľom NsP je od 1. 1. 2003 mesto na čele s primátorom JUDr. Gézom Nagyom, ktorý si nemocnicu zobral dobrovoľne, bez nátlaku, zadarmo, už vtedy s videnou niečo si uhráť z majetku. Svedčia o tom tvorby rôznych konfigurácií s.r.o., kde vždy figuruje určitými percentami mesto, samozrejme s konateľom ako fyzickou osobou - priamo pánom primátorom. Pán primátor zrazu zabúda na to, že darovaný majetok nebol schopný prevziať v zákonom termíne, delimitačný protokol podpísal až po roku, nezriadil výlučne mestskú ale štátnu príspevkovú organizáciu a správal sa ako organizátor mestskej organizácie.

Podľa môjho vedomia mesto nemocnicu úplne neprevzalo do dnešného dňa, čo už je na zváženie. Mesto nevytvorilo pre nemocnicu ani rozpočet (správa budov atď.). Nemocnica bola nútená žiť a fungovať len

z finančných zdrojov, ktoré poskytovali zdravotné poisťovne na základe zmluvných objemov – objednaných hospitalizácií a výkonov. Audit vykonaný koncom roka 2004 auditorskou spoločnosťou, ako i opakované kontroly vykonané kontrolórkou mesta, žiadne závažné nedostatky nezistili, ani mi nevytýkali.

Najtemnejšie obdobie, ktoré zatriaslo základmi NsP a celým jej fungovaním, sa začalo, keď vo februári 2004 na scénu nastúpila primátorom vehementne favorizovaná s.r.o. SANAMED Slovakia a pôsobila tu do augusta 2005. Je zaujímavé, že pán primátor, pani prednostka a poslanci, napr. Ing. Bakonyi, MUDr. Orság ml. atď., zrazu na toto obdobie vo svojich hodnoteniach, správach a článkoch zabudli. Pripomínam, že SANAMED Slovakia s.r.o. prejavila záujem o „prevádzkovanie“ nemocnice na čele s MUDr. Eugenom Schweierom, Robertom Štädlerom a maďarskými spoločníkmi, neskôr prišiel SANAMED Plus s.r.o., kde sa zo spomenutých dôvodov natlačilo mesto. Počas tohto obdobia nastalo paralyzovanie činnosti takmer celej nemocnice. Zamestnanci boli opakovane zneisťovaní rôznymi klamstvami, opakovane sa im rozdávali nové pracovné zmluvy a určovali sa vždy nové a nové termíny prevzatia nemocnice firmou, určili sa zamestnanci na prepustenie. Toto pochopiteľne viedlo k rozvázovaniu pracovných pomerov a k odchodu lekárov, sestier a iných pracovníkov, ktorí stratili dôveru k spoločnosti SANAMED Plus a najmä k jej zástupcom. Pritom SANAMED Plus dostala povolenie na činnosť a takmer pol roka mala na spustenie prevádzky. Majetok nemocnice bol bez mihnutia oka prepísaný na SANAMED PLUS s.r.o., vydané boli rôzne zmluvy o výpožičke hnuťelného majetku bez realizácie platobnej zmluvy.

Počas tohto obdobia (január 2005) sme ako zamestnanci – Združenie lekárov NsP, podali na MsZ žiadosť o možnosť vytvorenia neziskovej organizácie so zahraničným partnerom, ktorý podniká v zdravotníctve (fa BAYER – BIO-G, Analytik, zastúpenie v SR). Samozrejme, táto žiadosť bola hneď, bez prerokovania zastupiteľstvom, zavrhnutá. Neskôr boli ďalšie pokusy, ale bez úspechov.

Pán primátor, ako i väčšina poslancov na takmer päťdesiatich zasadnutiach, nepripustil iný variant fungovania nemocnice, než SANAMED Plus, s.r.o., a to bez predloženia podnikateľského zámeru a projektu, čo samozrejme vyvolalo pochybnosti o vážnosti prístupu k prevzatíu a prevádzkovaní NsP. Po polročnej možnosti začať prevádzkovať

nemocnicu sa z toho nakoniec stala fraška. Potom sa mesto snažilo a podľa môjho vedomia aj naďalej snaží znova len majetok predať a vytvára vždy nové s.r.o., samozrejme - s účasťou mesta. Z týchto dôvodov, pre nekorektnosť, neserióznosť a svojské praktiky mesta sa nemocnica, bohužiaľ, dostala do úzkych.

Myslím si, že v prípade korektného a vážneho obchodného partnera s jasne zadefinovaným podnikateľským zámerom a predloženým proreformným projektom budú aj poisťovne a iné kompetentné inštitúcie prejavovať kladný vzťah a budú za sfunkčnenie nemocnice.

Takmer na každom zasadnutí MsZ, v novinách i vyhláseniach mesta sa osočuje, zneuctieva moja osoba zo strany primátora, ako i niektorých nadržaných poslancov, vraj som bez súhlasu mesta (primátora) delimitoval a dal do prenájmu niektoré činnosti NsP pre súkromnú spoločnosť WESPA s.r.o. Ubezpečujem každého, že tieto činnosti sú funkčné v zmluvnom vzťahu s každou zdravotnou poisťovňou, takže zabezpečujú nepretržitú starostlivosť o každého občana a liečbu pacientov spádového územia. Všetky súhlasy, povolenia a rozhodnutia boli vlastnoručne podpísané primátorom mesta a majetok sa nepredal, len je v prenájme na základe zmluvy (možnosť nahliadnutia vo firme WESPA s.r.o., mesto), bez týchto spomínaných súhlasov by nebolo vydané povolenie zo strany VÚC (doc. Belica-župan), MZ SR (MUDr. Zajac – minister zdravotníctva) na prevádzkovanie zdravotníckych činností novým subjektom. Treba mať jasno v tom, že vlastníkom majetku je mesto, ale vlastníkom zdravotníckej siete a činností je VÚC a Ministerstvo zdravotníctva.

K tomu, že som delimitoval najlukratívnejšie činnosti, viem dodať len toľko, že Liečebňa dlhodobých chorých je novovytvorená zdravotnícka činnosť a o ostatných činnostiach odporúčam vyžiadať si na základe zákona o verejnom prístupe k informáciám hospodárske výsledky NsP za predchádzajúce roky, kde sú súvahy o jednotlivých oddeleniach a činnostiach.

Podľa môjho názoru, pán primátor ako zriaďovateľ NsP aj ako občan mesta by sa mal konečne hlboko zamyslieť nad sebou a nad osudom nemocnice, mesta a okolia, priznať si nezvládnutie situácie a dať možnosť takým, ktorí v prvom rade chcú, vedia a majú vážny záujem o prevádzkovanie a poskytovanie zdravotníckej starostlivosti.

V Želiezovciach, 23. januára 2006

MUDr. Ondrej Veis

Odpoved' na odpoved' (ako to bolo?)

Považujem za potrebné odpovedať na článok MUDr. Veisa, lebo takmer celým svojím obsahom zavádza čitateľov a útočí na moju osobu. Mestské noviny vznikli na objektívne informovanie verejnosti, nie osočovanie niekoho. Ak niekto pripravuje takýto článok, mal by sa opierať o fakty, nie o emócie. Mohol by som vyvrátiť takmer každé jeho tvrdenie, sústredím sa však len na najzávažnejšie.

– ...keď pán primátor rozhodol o mojom odvolaní... – primátor o tom nemôže rozhodnúť na základe zákona o obecnom zriadení č. 396/1990 Zb., §11, ods. 4, písm. k)

– ...odvolajme ho, nech je sranda... – na zasadnutí som nepočul takúto vetu, nezachytila ju ani zapisovateľka

– ...na zastupiteľstvo ma nepozvali... – na každé zasadnutie sú štandardne pozývaní všetci riaditelia mestských príspevkových organizácií, dr. Veis sa pre neúčast' vopred telefonicky ospravedlnil

– ...odvolanie 5 riaditeľov nemocnice... – odvolaní boli dvaja (dr. Veis, Mgr. Kúdela), ostatní sami požiadali o uvoľnenie

– ...primátor priamo konateľom... – konateľom som bol len v jednom prípade – dva týždne,

z donútenia okolností, zato dr. Veis tam figuroval ako konateľ dlhú dobu

– ...neskoré prevzatie majetku mestom... – za to zodpovedal štatutár nemocnice, dr. Veis, ktorý materiál pripravil so zásadnými chybami

– ...audit nezistil závažné nedostatky... – „priebežná účtovná uzávierka Nemocnice s poliklinikou v Želiezovciach neposkytuje vo všetkých významných súvislostiach verný a pravdivý obraz o – a) o stave dlhodobého nehmotného a hmotného majetku, b) o stave finančného majetku, c) o stave pohľadávok“ (úryvok zo správy audítora)

– ...favorizovaná s.r.o. Sanamed Slovakia, Sanamed Plus... – bola podpísaná zmluva, ktorá nebola naplnená, následne bola vypovedaná a majetok prevezený späť na mesto

– ...zamestnanci požiadali o zriadenie neziskovej organizácie... – zastupiteľstvo sa tým zaoberalo, ale keďže nebol projekt, ani vytvorený subjekt, túto možnosť zavrholo, na MsÚ nie je evidovaná žiadna oficiálne podaná žiadosť

– ...všetky povolenia podpísal primátor mesta... – v liste z 27. 8. 2003 som zakázal riaditeľom poskytovať priestory bez súhlasu mesta a na priestory pre Wespu nebol vydaný

takýto súhlas

– ...nepripustil iný variant ako Sanamed Plus...

– MsZ i ja sme mali snahu rokovať s každým vážnym záujemcom, žiaľ, vedenie NsP v tom nespolupracovalo

– ...hospodárske výsledky NsP... – počas éry riaditeľa Veisa do konca r. 2002 dosiahli záväzky NsP 37 454 tis. Sk (štát tieto vyrovnal k 1. 1. 2003), od 1. 1. 2003 do konca júna 2005 záväzky dosiahli 50 252 tis. Sk. Najväčšie nedostatky počas kontroly štátneho lekára boli zistené práve na oddelení ARO, kde bol v predchádzajúcom období primátorom a zároveň aj riaditeľom celej inštitúcie MUDr. Veis, ktorý bol odvolaný práve preto, lebo nezabezpečil chod NsP na potrebnej úrovni. Práve on mohol zabezpečiť odstránenie mnohých nedostatkov počas primerane dlhého obdobia, keď riadil organizáciu, no nič v tomto smere nevykonával. Teraz z toho viní mesto, i keď to bola jeho úloha.

Všetky moje tvrdenia majú dôkaznú oporu v dokumentoch, do ktorých môže každý záujemca nahliadnuť na Mestskom úrade v Želiezovciach. **JUDr. Géza Nagy, primátor**

Nemocnica v Želiezovciach – P. S. aby sme nezabudli

Dramatické udalosti okolo zatvorenia nemocnice s protirečivými činmi zodpovedných podnecujú vo verejnosti hľadanie odpovede na prirodzenú otázku, prečo sa to stalo. Rozsah poškodených cca 50 tisíc obyvateľov spádového územia a škody rátajúce sa na desiatky miliónov korún, to je naozaj silná káva. Kompetentní by mali v reálnom čase vykonať kroky k náprave, napriek tomu, že mnoho škôd sa už odstrániť nedá.

- orgány činné v trestnom konaní na základe podania iniciovaného mestským zastupiteľstvom musia vyšetriť bezprecedentné počínanie bývalého riaditeľa. Na základe výsledkov tohto vyšetrovania bude možné vyvodiť právnu zodpovednosť riaditeľa a vedenia nemocnice, krajského lekára, riaditeľa VZP ako aj vedenia mesta.

- nové vedenie nemocnice za účinnej pomoci vedenia mesta musí vykonať energické kroky k bezodkladnému otvoreniu nemocnice a zabezpečiť jej bezstratové fungovanie, napriek evidentnej snahe niektorých z pozadia tomu zabrániť.

Je možné aj to, že nemocnicu v Želiezovciach sa už nepodarí otvoriť a zdravotnú starostlivosť obyvateľov budú zabezpečovať iné subjekty, čo je kompetencia a zodpovednosť ministerstva zdravotníctva v súčinnosti s krajským lekárom. Mestu Želiezovce tak zostane „milá“ povinnosť splatiť mnohomiliónové dlhy, inak sa dostane pod nútenú správu.

Ako poslanec konštatujem, že aj samospráva Želiezoviec zlyhala, keď nedokázala včas zastaviť porušovanie zákonov a tunelovanie nemocnice. Je to po bytovom podniku

už druhá mestská organizácia, ktorá z pohľadu hospodárenia s mestským majetkom vyšla na psí tridsiatok. Ak sa dnes kohokoľvek z kompetentných opýtate, kto je za to zodpovedný, neprizná svoj podiel a poukáže na niekoho iného. Dodnes na Mestskom úrade nie je oddelenie alebo aspoň zamestnanec s pracovnou náplňou zdravotnícka starostlivosť v meste. Až po niekoľkotýždňovej hĺbkovej kontrole prednostky mestského úradu, realizovanej v júni 2005, dva roky po delimitácii, sa mestské zastupiteľstvo oficiálne dozvedelo, čo sa v nemocnici dialo a deje, pod vplyvom čoho bez prípravy odvolalo riaditeľa nemocnice.

Aj nezasvätenému človeku by malo po týchto veľmi negatívnych udalostiach napadnúť, že by sa niečo vo fungovaní samosprávy malo zmeniť.

Čo by sa teda malo zmeniť?

Začnime občanmi a voličmi. Chýbajú im informácie, ak sa k nim aj dostanú, tak oneskorene a v zmanipulovanej forme. Preto ich nezaujímajú ani spôsob fungovania samosprávy. Postoj - ja to aj tak nezmením a nemá zmysel sa tým zaoberať, čoraz častejšie prerastá v postoj - už nejdem ani voliť. Ak sa však konkrétna škoda alebo krivda spôsobená zle fungujúcou samosprávou dotkne konkrétneho občana alebo skupiny občanov, spustí sa bezhlavé plieskanie, petičné akcie a oslovovanie médií. Spravidla je to však neúčinné a hlavne neskoro. Málokto v Želiezovciach si na začiatku volebného obdobia všimol ostrý boj skupiny poslancov za zmenu „osvedčeného“ spôsobu riadenia mesta presadzovanú „ostrieňanými mazákmi“. Snaha tejto skupiny smerovala k

sprehladeniu činnosti samosprávy a kontrolovateľnej osobnej zodpovednosti. Zostali osamotení, nik z občanov sa vtedy nepridal a ani len neozval. Tí poslanci pravdepodobne neboli vplyvní a urobili to nešikovne. Zobudia občanov posledné udalosti, alebo ešte potrebujú zažiť nútenú správu, pri ktorej bude každý obyvateľ osobne a hmatateľne poškodený?

Odpoveď 1. Zmeniť by sa mal nezáujem občanov o to, kto a ako nakladá s ich peniazmi v mestskej pokladnici.

Pokračujeme stranami. Stranám vyhovuje nezáujem občanov, lebo tak majú od nich štyri roky pokoj. Stačí dva mesiace pred voľbami zorganizovať menší cirkus, sľúbiť výhody sponzorom a spriazneným, rozposlať volebný program ľahko pozlípaný z budovateľských hesiel. Zabezpečiť minimálny rozdiel medzi programami strán korením populizmu, národnostného alebo spoločenského cítenia a naservírovať voličom tento fajnový predvolebný gulášik. Po voľbách obsadiť čo možno najviac vládnych stoličiek a so svojimi spriaznenými presadzovať svoje osobné a skupinové záujmy. Nezriedka som sa stretol s názormi občanov, že je to tak v poriadku, že to je zmysel existencie strán. P.S. Pri posledných voľbách do VÚC nepokladali za potrebné servírovať už ani ten gulášik.

Odpoveď 2. Strany by mali vo svojej činnosti zmeniť boj ideí, záujmov a moci na súťaž alternatív koncepcií sociálno-ekonomického rozvoja sídiel podložených výsledkami odborných analýz.

(Pokračovanie na 6. strane)

Nemocnica v Želiezovciach – P. S. aby sme nezabudli

(Dokončenie z 5. strany)

Pokračujeme poslancami mestského zastupiteľstva. Dvanásť poslancov zastupiteľstva je veľmi rôznorodá skupina ľudí. O ich motivácii, postojoch, cieľoch a dôvodoch, prečo sa uchádzali o poslanecký mandát, by sa dala napísať kniha. Jedno však majú spoločné, môžu byť odborníkmi v niečom, ale určite nie vo všetkom. Sú postavení do roly zaujímať stanoviská a hlasovať o stovkách odborných záležitostí, o živote a smrti vo všetkých oblastiach života mesta. A to všetko bez povinnosti prevziať osobnú zodpovednosť za svoje rozhodnutia. Predstavte si analógiu, v ktorej je mesto nemocnicou. Na chirurgii po potrebných vyšetreniach pacienta riaditeľ zvolá „zastupiteľstvo“ nemocnice, zvolené pomerným zastúpením všetkých zamestnancov, vrátane kuchárov, upratovačiek, šoférov... a dá hlasovať o dvoch možnostiach navrhnutých ošetrovúcim lekárom - nohu amputovať alebo sa pokúsiť o veľmi rizikové liečenie. Absurdné, však? Poslanec, ktorý sa dostal do zastupiteľstva prvýkrát v živote, je v politike laik, dobromyseľný človek a odborník vo svojej profesii, až po roku pochopí, čo sa v samospráve vlastne deje. Po pochopení absurdnosti svojej situácie má dve možnosti. Prvá je, že z dôvodu nedostatku času, obavy z dôsledkov zlých rozhodnutí neodborníka vo všetkých profesiách okrem svojej, ako aj rizika vytvorenia si nepriateľov, sa metódou ľahšieho odporu pridá k väčšine a ponorí sa do jazera kolektívnej nezodpovednosti. Ak má svedomie v poriadku, nejako to volebné obdobie dokončí a už nikdy v živote sa na to nedá nahovoriť. Aby sme sa rozumeli, hovoríme len o dobromyseľných, ktorých treba na poslanectvo nahovoriť, nie o ostrieľaných mazádoch.

Druhá možnosť je, že sa pokúsi zmeniť zabehnutý spôsob riadenia mesta založený na zneužívaní postavenia ostrieľanými mazákmi, zahniezdenými v jazere kolektívnej nezodpovednosti, režirovanými z pozadia zabehnutými stranami. V lepšom prípade nájde medzi poslancami spriaznené duše, ale sú vždy v smutnej menšine s malou nádejou na úspech. Odmena za prácu poslanca pritom sotva pokryje jeho režijné výdavky. Nemá za sebou stádo, vplyvných a bohatých sponzorov a skôr alebo neskôr zistí, že jeho práca nemá praktický význam. Občania z už vyššie uvedených dôvodov o nich nevedia a už ani nechcú vedieť, pretože nepočítajú s poptivými úmyslami kohokolvek.

Odpoveď 3. Poslanci by mali odmietnuť rolu osobne nezodpovedného laika, tlačeneého k múru fintami pod heslom, „nie je čas na taľafatky a len aby sme v hanbe nezostali“.

Pokračujeme primátorom mesta. Je volený priamo občanmi a v hrubých rysoch

platí o ňom to isté, čo o poslancoch. Podstatný rozdiel medzi situáciou primátora a situáciou poslancov je v tom, že primátor pracuje pre mesto denne, je štatutárom mesta a riadi celú samosprávu. Za pomerne slušné peniaze osobne a právne zodpovedá za dodržiavanie zákonnosti v činnosti samosprávy, ochranu verejných záujmov a efektívne nakladanie s majetkom mesta v zmysle poslancami schváleného rozvojového programu a rozpočtu mesta. A problémom v našich pomeroch je práve to, že nie je nositeľom programu a rozpočtu mesta, ani jeho schvaľovateľom, nemá pri ich schvaľovaní ani jeden hlas. Poslanci mu vlastne nadelia karty a či sú dobré alebo zlé, on s nimi musí hrať. Nie je to ľahká situácia a preto nie len náš primátor hľadá všemožné spôsoby, ako si zabezpečiť plnenie vlastného volebného programu. On sa vo voľbách totiž zaviazal plniť svoj osobný program. Či je primátor členom niektorej strany alebo nestraníkom, prichádza takto do skrytej konfrontácie s väčšou alebo menšou časťou poslancov.

Primátor môže denne, ako priamy nadriadený všetkých zamestnancov, vyvinúť neporovnateľne väčší tlak na presadenie svojich cieľov než poslanci, ktorí sa v mimopracovnej činnosti stretnú s hotovými návrhmi raz za mesiac na zasadnutiach komisií a zastupiteľstva. Nezriedka dostanú návrh až na zasadnutí, a to ústne. Tento konflikt, aj keby sa navonok dodržiavali pravidlá slušnosti, poškodzuje verejný záujem. Vytvára totiž podhubie pre manipuláciu, bráni otvorenej, korektnej a nezištnej spolupráci volených zástupcov samosprávy. Primátor má tak isto ako poslanci v zásade tie isté dve možnosti, ako naložiť so svojim mandátom. Prvou možnosťou je, ak verí v nezištnú politiku, že sa vyberie cestou, ktorá znemožní zneužívanie postavenia ostrieľaným mazákom zo zabehnutých strán. Jeho úspech tu závisí od toho, koľko takých poslancov ako on, mu výsledky volieb nadelia. Druhá možnosť je taká istá ako prvá u poslancov, s výnimkou dostatku času a odmeny.

Odpoveď 4. Primátor by nemal hrať rolu odborníka na všetko, jedine zodpovedného za všetko, mal by plniť funkciu manažéra, sprostredkovateľa a koordinátora práce úsekov a odborníkov.

Nech mi čitateľ odpustí, že sa tu nebudem zaoberať fungovaním poslancov a primátorov, ktorých som pracovne pomenoval ostrieľaní mazáci. Možno to rád urobí niekto iný.

To, čo by sa malo zmeniť, som zhruba opísal, zostáva mi ešte hľadať spôsob, ako tú zmenu dosiahnuť. No a to je tiež silná káva. Napadol mi vtíp - bolo by treba vymeniť ľud. Nestretol som zatiaľ nikoho, kto by vedel poslážiť overeným receptom. Mám však predstavu o tom, ako by sme sa mohli k odpovedi spoločne dopracovať.

Navrhujem kolegom poslancom, primátorovi a vedeniu strán v Želiezovciach, aby sme sa stretli a pokúsili sa dohodnúť na zrušení kolektívnej zodpovednosti pri riadení našej samosprávy. Kolektívna zodpovednosť je podľa mňa prvá bosorka, ktorú zabehnuté strany využívajú, za ktorú sa mazáci môžu schovávať a tak občanov nakoniec znechutiť a odradiť. Aj vlastným stranám škodí kolektívna zodpovednosť a mazáci, čo vidieť na ich čoraz menšej popularite a na znechutení občanov.

Začnime už teraz tvoriť volebné programy tak, aby:

- kandidáti na poslancov boli pripravení prevziať osobnú zodpovednosť za realizáciu jeho príslušnej časti na dohodnutom úseku.
- kandidáti na funkciu primátora pripravovali svoju predstavu fungovania samosprávy, koordinácie práce úsekov, ich personálne a materiálne zabezpečenie.

Z našich stretnutí urobme zápisnice, aby boli občania pravidelne informovaní a postupne sa mohli do týchto rozhovorov zapojiť. Možno je vhodný čas robiť otvorenú politiku zaujímavú aj pre občanov, aby aj politici pocítili spätnú väzbu.

Tvorcom programov je potrebné poskytnúť podrobné informácie zo všetkých úsekov života mesta, vrátane účtovníctva, aby nimi poverení odborníci mohli analyzovať a potom navrhnuť koncepcie rozvoja jednotlivých úsekov.

Bez informácií niet života, ak chceme napredovať - musíme sa otvoriť, ak chceme dostávať - musíme aj dávať. A sme pri druhej bosorky, ktorou je podľa mňa uzavretosť, ktorá spolu so zadržiavaním informácií a manipulovaním nimi bráni v priehľadnosti práce samosprávy. Rokovania na pôde samosprávy sa nemajú konať medzi štyrmi očami za zatvorenými dverami. Ak má niekto čisté úmysly, nemá čo skrývať. Nečestný úmysel nemá mať miesto v práci samosprávy. Každý volený člen samosprávy a zamestnanec mesta nakladá s peniazmi občanov, nie so svojimi. Samospráva má fungovať v priateľskej, otvorenej a kolegiálnej atmosfére. Práca v samospráve nie je výsadné postavenie nad občanmi, ale služba občanom. Preto je nevyhnutné stanoviť jednoznačnú kompetenciu a osobnú zodpovednosť - pracovnú náplň každého. Všetci pracovníci mesta majú dobromyseľne prijať súťaž v schopnosti pracovať tak, aby z toho mali občania čo najväčší ošoh za čo najmenej peňazí. Má preto fungovať korektný, otvorený a priehľadný mechanizmus, ktorý k tomu bude všetkých motivovať.

Môžem sa vo svojich názoroch mýliť, napriek tomu s nimi idem na trh, aby sme sa aspoň pokúsili hľadať cestu k zmene. Či sa nám to podarí, ukáže čas.

Teším sa na naše prvé stretnutie.

Ing. arch. Pavel Bakonyi

* Šport *

Športoví rybári z MO SRZ Želiezovce opäť v I. lige

Rok 2005 sa pre členov pretekárskych družstiev v LRU - plávaná nezačal najlepšie, pre nedostatok finančných prostriedkov výbor MO SRZ rozhodol zrušiť B - družstvo v LRU - plávaná a umožniť záujemcom štart v nultom ročníku LRU - prívlač, organizovanom Radou SRZ Žilina. Na začiatku rybárskej sezóny boli zorganizované preteky v LRU - plávaná na ťažko, všetkých členov MO SRZ Želiezovce. 1. mája sa pretekov zúčastnilo 23 jednotlivcov. Výsledky:

1. Ján Dulai s celkovým úlovkom 12 480 g rýb, 2. Gejza Hikkel s úlovkom 11 640 g rýb, 3. Ľudovít Kormosi s úlovkom 9 390 g rýb

Preteky aj napriek nižšej účasti pretekárov môžeme považovať za veľmi vydarené, o čom svedčí fakt, že prvých 12. umiestnených pretekárov spolu za štyri hodiny lovu nachytalo 92,8 kg rýb. 2. júla 2005 výbor MO SRZ Želiezovce zorganizoval preteky v LRU pre deti do 14 rokov. Pretekov sa zúčastnilo 21 detí, ktoré za asistencie svojich rodičov a členov výboru dosiahli dobré výsledky aj napriek nepriaznivému počasiu: 1. V. Harangozó, 2. T. Csefalvay, 3. D. Téglás. Ako ďalšie úspechy možno menovať:

IPEESKÝ POHÁR - IPOLY KUPA - MO SRZ V. Krtíš, kde naše družstvo v zložení: Ladislav Dostál, Ján Dulai, Ľudovít Kormosi, Ján Molnár a Rebeka Fuxhofferová, obsadilo 3. miesto

MOL KUPA - Srbsko - Čierna Hora, 2. miesto v súťaži 21 družstiev. Zloženie nášho družstva: Klára Dánielová, Attila Dániel st., Alexander Gyurky.

ŠARAN KUP - Srbsko - Čierna Hora - Hložany, naše družstvo obsadilo 20. miesto v súťaži 26 družstiev. Našu organizáciu reprezentovalo družstvo v zložení: Ján Dulai, Ladislav Dostál, Ľudovít Kormosi.

ORAVECZ István KUPA - Makó - Maďarsko, v súťaži jednotlivcov v kategórii žien si Klára Dánielová vybojovala pekné 4. miesto. Na jeseň, tak ako sa to už stalo tradíciou MO SRZ Želiezovce, 8. 10. 2005 usporiadala súťaž v LRU-p dvojčlenných družstiev o PUTOVNÝ POHÁR - X. ročník s medzi-

národnou účasťou. V konkurencii 24 družstiev na pretekárskej trati úseku Hrona pod bitúnikom a v dobrom počasi si prvé miesto odnieslo družstvo MAVER Žiar nad Hronom v zložení: Imrich Michalovský a Ján Sámel, druhé miesto družstvo SONEX Bratislava v zložení: Juraj Smaha a Marian Hason a tretie miesto získalo družstvo MsO SRZ Dunajská Streda v zložení: Štefan Pupák a József Gyurkovics. Zámerom výboru MO a členov pretekárskeho družstva II. ligy LRU-plávaná bolo dosiahnuť čo najlepšie umiestnenie. Maximálne nasadenie a poctivosť v prístupe členov pretekárskeho družstva v zložení: Zoltán Madarász, Ján Dulai, Ladislav Dostál, Ľudovít Kormosi a Ján Molnár ml., prinieslo očakávaný efekt. V roku 2005 sa umiestnilo na 1. mieste II. ligy, čím postúpilo do I. ligy v r.2006. Tento výsledok je o to cennejší, že sa dokázalo presadiť v konkurencii takých silných družstiev, ako Hlohovec, Piešťany, D. Streda, Štúrovo, Trenčín, Trnava, Šaľa, kde je oveľa silnejšia členská, ale aj sponzorská základňa športových rybárov.

V 0-tom ročníku súťaže v LRU-prívlač pretekárske družstvo v zložení: MUDr. Tibor Nagy, Ing. Miroslav Opavský, Ing. Štefan Gulyás, Roman Németh, získalo 18. miesto z 24 družstiev. V roku 2006 bude naše družstvo pretekať v II. lige v konkurencii 12 družstiev. Za úspešnú reprezentáciu našej MO SRZ Želiezovce patrí poďakovanie a úcta, poďakovanie patrí aj všetkým členom našej MO a sympatizantom, ktorí sa podieľali na príprave spomínaných súťaží. Zvlášť sa chcem poďakovať sponzorom, ktorí svojou materiálnou ale aj finančnou pomocou túto športovú činnosť podporili. Len pre úplnosť vymenujem niektorých z nich: OcÚ Hronovce, PM Zbrojníky, Sonex Bratislava, Genex D. Lužná, Mosella N.Zámky, Ryb. potreby Fischer Levice, Rybárske potreby p. Madarászová, Ryb. potreby Ján Molnár st. a f.M-team Jána Molnára ml. Želiezovce a neposlednej miere aj MsÚ Želiezovce.

Spracoval: Ing. Miroslav Opavský,
tajomník MO SRZ

Želiezovský šach

Kto zastaví šachistov z Kamenného Mosta? Alebo sa im po viacročných pokusoch konečne podarí dostať do 3. ligy? S Komárnom C remizovali. Zostávajú im už len zápasy s Nitrou - juniormi, s nami, s Podhájskou a Novými Zámkami. Nitru - juniorov zabrzdilo Komárno C, keď nad nimi zvíťazilo 5 ku 3. Mužstvo, ktoré je o triedu silnejšie ako ostatní sa len prizerá a bojuje a dúfa, že im postup zabezpečí niekto iný. Budeme snáď miešať karty my? Posledné dva zápasy sme vyhrali nad Šuranmi a Bátorovými Kosihami 4,5 ku 3,5 tesne. Zostávajú nám mužstvá v poradí Komárno C, Kamenný Most, YMCA Nitra a Komárno D. Ak všetko dobre pôjde a šťastie nás neopustí, môžeme postúpiť hoci aj do tretej ligy, alebo sa budeme tešiť aj z tretieho miesta?

Tabuľka:

1. K. Most	7	6	1	0	36,0:20,0	19
2. Komárno C	7	5	1	1	34,0:22,0	16
3. Želiezovce	7	5	1	1	32,0:24,0	16
4. CVČ Nr JR	7	4	2	1	36,5:19,5	14
5. Podhájska B	7	3	2	2	28,0:28,0	11
6. V. Kyr B	7	3	0	4	31,5:24,5	9
7. Šurany C	7	3	0	4	27,5:28,5	9
8. CVČ Nr C	7	2	3	2	26,5:29,5	9
9. Komárno D	7	2	1	4	29,5:26,5	7
10. YMCA B	7	1	2	4	23,0:33,0	5
11. N. Zámky D	7	1	1	5	20,0:36,0	4
12. B. Kosihy D	7	0	0	7	11,5:44,5	0

Naším najúspešnejším hráčom je zatiaľ so šiestimi bodmi Jozef Mihalík. Hneď po ňom je dvojica so 4,5 bodmi a to Ing. Gabriel Mermersheimer, a Ing. Árpád Nagy.

Nášmu „B“ mužstvu sa teraz nedarí.

V poslednom dvojkoľke prehralo s Pribetou A 0 ku 4 a Pribetou B 1 ku 3. V tabuľke je na 10 mieste. Jediný výhru zaznamenal Gábor Baka. Zostávajú zápasy s mužstvami Dvory nad Žitavou A a B, Svätý Peter a Bátorove Kosihy E. (Tabuľka v maďarskej časti.) **MJ**

Prečo nemá MŠK dostatok prostriedkov?

Týmto reagujeme na tvrdenia uverejnené v článku Nastúpilo nové vedenie MŠK (Želiezovský spravodajca, január 2006), ktoré už aj predtým viackrát odznali zo strany predsedu MŠK Gábor Ábela. Podľa neho suma 1 milión korún, ktorú mesto venuje tejto organizácii, ročne postačuje iba na platy správcu a upratovačky, na energie a cestovné.

Je pravda, že klub hospodári ročne z 1 milióna Sk, ale to je tak už niekoľko rokov bez zmeny, s tým rozdielom, že predtým túto

sumu dostával klub priamo a s tou hospodáril, kým teraz má na starosti úhradu faktúr príslušné oddelenie MsÚ. Z nej plynú výdavky na platy dvoch pracovníkov (220 tis. Sk/rok), na vodné a stočné (36 tis. Sk/rok), elektrickú energiu (48 tis. Sk/rok), plyn (100 tis. Sk/rok) a cestovné. Pýtame sa, kam sa podel zostatok financií, napríklad príjmy z predaja hráčov v minulom roku? MŠK vlni predal hráčov: Balka, Mužika a Poláka (V. Ludince), Krammera, P. Tótha, Kántora a Straňáka (Demandice), Ľ. Barecza a Šála (T. Lužany).

Môžeme konštatovať, že staré vedenie MŠK prevzalo klub v roku 2005 bez záväzkov, teraz, pri svojom odchode, zanechalo 35 tis. Sk dlhov (tresty, účty za telekomunikačné služby, nevyplatené odmeny trénerom). Počas minulého roka toto vedenie nedokázalo zabezpečiť polievanie ihriska prostredníctvom miestneho poľnohospodárskeho družstva, pričom v predchádzajúcom období táto činnosť nespôsobovala žiadne ťažkosti.

Vedenie MŠK

Odbojáři hodnotili

Tesne pred Vianocami sa konala hodnotiaca schôdza Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov, základnej organizácie v Želiezovciach. V ostatných rokoch aj táto organizácia, pôvodne zložená najmä z antifašistických veteránov II. svetovej vojny a ich najbližších pozostalých, prechádza postupnou transformáciou – z pôvodne stavovskej na otvorenú pre každého, kto sa hlási k myšlienkam demokracie, humanizmu, vlastenectva a k historickým tradíciám a odkazu protifašistického odboja. Jednou z priorit ZO SZPB je preto rozširovanie členskej základne najmä o mladších.

Členovia ZO v hodnotenom období v spolupráci so ZO Jednoty dôchodcov na Slo-

vensku zorganizovali celodenný vlastivedný zájazd do Bratislavy. Ich kroky viedli k miestu tragickej smrti generála M. R. Štefánika v Ivánke pri Dunaji, na Slavín a Bratislavský hrad. Prezreli si aj areál NR SR.

Členovia železovskej ZO vnímavo reaguju na súčasné dianie, so znepokojením sledujú prejavy násillia motivované rasovou a inou neznášanlivosťou. ZO SZPB vysoko hodnotí pomoc, ktorú dostala od MsÚ a osobitne od primátora mesta JUDr. Gejzu Nagya.

Na hodnotiacej schôdzi pre pokročilý vek a zhoršujúci sa zdravotný stav odstúpil z funkcie predsedu ZO Jozef Dubec, ktorý funkciu vykonával zodpovedne a svedomito a ktorý

vstúpil do SZPB ako syn československého legionára. Staronovým predsedom ZO sa stal Pavol Proksa, priamy účastník SNP a následne väzeň nemeckého zajateckého tábora. Došlo i k ďalším „generačným“ zmenám vo výbere ZO, keď na miesta dlhoročných aktívnych funkcionárov, v súčasnosti zo zdravotných a vekových dôvodov už menej mobilných, nastúpili mladší, prijatí z radov sympatizantov.

Žiada sa uviesť, že organizácie obdobného charakteru sú v celej Európe a tešia sa podpore a vážnosti zo strany spoločnosti. Veď aj dnes majú svoje opodstatnenie a čím oslovíť nastupujúcu generáciu.

PaedDr. Jozef Výboch

Želiezovské spomienky

Úzkokoľajná železnica bola ešte nedávno pojmom

Jedna z nevšedných udalostí: vykoľajenie v 30. rokoch minulého storočia

Ešte pred niekoľkými rokmi v našom, ale i širšom regióne, bola dolnohronská úzkokoľajová železnica, alebo ako sa v Želiezovciach hovorievalo - kisvasút, pojmom. Jej vznik bol logickým dôsledkom založenia cukrovaru v Pohronskom Ruskove v r. 1893. Ten úzko spolupracoval so železovským Esterházy-Brunnerovským grófskym panstvom, a tak sa v úzkej spolupráci s ním vybudovalo toto nevšedné dielo. V tej dobe v cukrovare pracovalo až 1200 ľudí, medzi nimi mnoho Želiezovčanov. Práve na zväzanie cukrovej repy bolo potrebné vytvoriť túto, na svoju dobu modernú dopravnú sieť. V r. 1906, čiže pred 100 rokmi, mala železnička už 10,5 km spojazdnených koľajníc. Vagóny s objemným nákladom ťahal vtedy ešte konský záprah. Dopravný okruh sa podľa potreby rozširoval aj o sieť prenosných a skladateľných úsekov koľajníc. Rozchod koľajníc bol 760 mm, koľajnica vážila 12 kg na jeden meter. V r. 1912 sa železnica začala rozširovať aj na všetky ostatné železovské hospodárstva, dediny a majere. Práve v tomto

období kone nahradili parnými lokomotívami. V r. 1914 úzkokoľajová železnica bola hlavnou príčinou nahradenia železovskej kompy pevným dvojúčelovým dopravným mostom, cez ktorý viedla trať úzkokoľajky. V r. 1916 sa dopravné depo rozšírilo z dvoch na štyri malé lokomotívy. Majitelia a úradníci železovského panstva používali pri presune špeciálne osobné dreziny. V 30. ro-

koch pribudla prvá motorová lokomotíva od firmy Orenstein-Koppel. Byť strojníkom či zamestnancom na tejto úzkokoľajovej železničke bolo výsadou. Dávala prácu veľkému počtu ľudí. Celková dĺžka jej trate bola toho času 40-45 km. Spájala P. Ruskov, Karolínu, V. Dvor, Nýrovce, Málaš a Zálagoš. Na druhej strane Hrona viedla k Jarku a Jablonočiam. Našťastie, II. svetová vojna na nej spôsobila len minimálne škody. Začala sa intenzívna oprava hospodárskych budov na grófskych majetkoch i budov

pohronschoruskovského cukrovaru. Práve vtedy, koncom 40. rokov bolo naposledy vidieť pri Želiezovciach plávajúce plte so svojim dreveným nákladom. V 60. rokoch železničku využili aj na dopravu detí z okolitých majerov do škôl. Žiaľ, v dôsledku politických rozhodnutí v 70. rokoch začal význam úzkokoľajky ustupovať, pretože preprava poľnohospodárskych produktov sa začala umelo presúvať na cestnú dopravu. Práve týmto sa však zhoršilo životné prostredie regiónu, najmä počas cukrovarníckej kampane bolo na cestách všade veľké množstvo blata. Túto technickú historickú pamiatku začali rozoberať v r. 1981. Niektoré jej časti sa v súčasnosti nachádzajú na nitrianskom Agrokomplexe. Kilometre kovových koľajníc záhadne zmizli, a tak nám z tejto európskej technickej zaujímavosti zostalo len zopár fotografií a spomienky, ktoré časom blednú. Ak by vážení čitatelia tohto článku mali k dispozícii fotografie k tejto alebo podobnej tematike, žiadam ich o ich poskytnutie autorovi článku.

Pavel Polka

Dopravný mostom cez Hron prechádzala aj úzkokoľajka

Štyridsaťpäť rokov mestom ...osemdesiate roky

Začiatky 80. rokov na úseku športu boli poznačené značnými problémami. Telovýchovná jednota Slovan zápasila s organizačnými, kádrovými a finančnými ťažkosťami. Pritom sa zlepšili materiálo-technické podmienky: dokončila sa telocvičňa T-18, ozvučenie štadióna a výstavba tenisových kurtov. Aktívne boli oddiely: tenisový, motoristický (L. Dóka), stolnotenisový a oddiel športovej streľby.

V roku 1983 sa tu zásluhou Ing. Juraja Deáka (riaditeľ ŠM Želiezovce) udomácnilo nové športové odvetvie: jazdecký šport. Kone boli chované ŠM v Rozine a v r. 1984 vyhrali 12 klusáckych dostihov. Najúspešnejším bol klusák Ifiúr, ktorý vyhral 9 klusáckych dostihov a bol dekorovaný za Koňa roka SSR.

V rámci mestských osláv boli prvý raz vyhlásení najlepší športovci mesta. Za rok 1984 to boli: Jozef Záhorský (futbal), Helena Herzová (stolný tenis), Milan Vékony (športová streľba), Karol Hlinka (jazdec), Tibor Pólya (študent – branná zdatnosť), Eugen Németh

(atletika), J. Kakačka (šach). Za zmienku stojí, že na celoštátnej športovej súťaži Technických služieb v Moste (1983) obsadilo futbalové mužstvo TS Želiezovce 3. miesto, získalo pohár slušnosti a Ján Csikós sa stal najlepším hráčom turnaja. V rokoch 1986-87 a 1990 sa futbalové mužstvo TS Želiezovce stalo trikrát majstrom republiky. Žiacka hádzaná sa úspešne rozvíjala pri ZŠ s VJM. Dve družstvá – staršie a mladšie žiačky – na majstrovstvách kraja obsadili 1. a 2. miesto, mladšie žiačky sa prebojovali do semifinále majstrovstiev športových stredísk Slovenska. Trénermi boli Ing. Kvetoslava Záhorská a Mikuláš Dibúz.

V mestskej kronike do r. 1960 takmer nie sú záznamy o školstve. Zápis za rok 1981 (k 1. septembru) uvádza údaje:

- 3 MŠ s 10 triedami
- 2 ZŠ – slovenská a maďarská a vo Svodove 1 trieda, spolu 36 tried ZŠ,
- 2 gymnáziá s 11 triedami,
- ľudová škola umenia – hudobný odbor.

K 1. 9. 1985 sa počty tried a žiakov zvýšili: 5 MŠ s 13 oddeleniami, 375 detí a 28 pedagogických pracovníkov; ZŠ slovenská mala 742 žiakov v 23 triedach, 8 oddelení družiny a 41 pedagogických pracovníkov. Riaditeľom bol Vojtech Stahl; ZŠ maďarská mala 449 žiakov v 16 triedach, 7 oddelení ŠD a 32 pedagogických pracovníkov. Riaditeľom bol dr. Ferenc Nyustyin; Gymnázium slovenské – 122 študentov v 4 triedach, 11 pedagogických pracovníkov, riaditeľka: Klára Tokárová; Gymnázium maďarské: 196 študentov v 8 triedach, 20 pedagogických pracovníkov, riaditeľ: Imrich Zábrensky. Dňom 1. 9. 1986 bola zriadená Osobitná škola v Želiezovciach, ktorú navštevovali deti mentálne zaostalé, vyžadujúce si osobitný prístup. Škola mala slovenskú a maďarskú triedu, vyučovali tu Eva Šimková a Mária Szabóová. V r. 1988 mala škola už 5 tried a 1 oddelenie ŠD.

PaedDr. Ferenc Nyustyin

Pravopisná olympiáda na ZŠ Želiezovce

Aj dnes je nemálo žiakov ZŠ, ktorým písomné zvládnutie spisovnej slovenčiny robí starosť. Z toho dôvodu vyučujúci slovenského jazyka hľadajú rôzne prítlačivé formy osvojenia si jej pravidiel. Jednou z nich je pravopisná olympiáda, ktorá z iniciatívy želiezovskej ZŠ vstúpila v Levickom okrese do 6. ročníka. Prebieha vo vyšších ročníkoch ZŠ v obvodoch Levice, Tlmače, Šahy, Želiezovce a každoročne vrcholí okresným kolom, konaným v Želiezovciach. Na decembrovom obvodnom kole sa zrodili výsledky:

I. kategória (5. ročník):

1. Cynthia Šárkányová (ZŠ Želiezovce), 2. Nikoleta Budaváryová (ZŠ Želiezovce), Erika Szárazová (ZŠ Želiezovce), 3. Katarína Szöllösyová (ZŠ Čaka), 4. Miriam Židová (ZŠ T. Lužany), 5. Michaela Gajdošová (ZŠ P. Vozokany)

II. kategória (6. ročník):

1. Martin Podmanický (ZŠ Želiezovce), 2. Alexandra Číková (ZŠ Želiezovce), 3. Beáta Somogyiová (ZŠ T. Lužany), 4. Lucia Krnáková (ZŠ P. Ruskov), 5. Zuzana Bernáthová (ZŠ P. Vozokany)

III. kategória (7. ročník):

1. Filip Peniaško (ZŠ Želiezovce), 2. Andrea Toráčová (ZŠ P. Ruskov), 3. Monika Tóthová (ZŠ P. Vozokany), 4. Tomáš Szabó (ZŠ Želiezovce), 5. Žaneta Levická (ZŠ T. Lužany)

IV. kategória (8. ročník):

1. Dáša Janšíková (ZŠ Želiezovce), 2. Monika Budzáková (ZŠ P. Ruskov), 3. Monika Bathóová (ZŠ Želiezovce), 4. Veronika Macáková (ZŠ T. Lužany), 5. Karina Bábellová (ZŠ Čaka)

V. kategória (9. ročník):

1. Štefan Pfliegel (ZŠ Želiezovce), 2. Veronika Bielíková (ZŠ Čaka), 3. Adam Pisár (ZŠ T. Lužany), 4. Lukáš Zoreník (ZŠ Želiezovce), 5. Eva Hevešiová (ZŠ P. Ruskov).

Týmto, ako aj ďalším zúčastneným, srdečne blahozeláme. Prví dvaja z každej kategórie postúpili do okresného kola, ktoré sa konalo 11. januára na ZŠ v Želiezovciach. PaedDr. Jozef Výboch

Z okresného kola

Na ZŠ v Želiezovciach prebehla 11. januára súťaž žiakov ZŠ a 8-ročných gymnázií v znalosti slovenského pravopisu, keď sa úspešní z obvodných kôl zišli na 6. ročníku okresného kola Pravopisnej olympiády. V tomto roku sa snažilo uspieť 47 žiakov z 22 ZŠ a dvoch 8-ročných gymnázií. Prví traja v každej kategórii boli odmenení vecnými cenami a diplomom, všetci účastníci dostali spomienkové darčeky. Výsledky:

5. ročník: 1. Nina Pompošová (IV. ZŠ Levice), 2. Erika Szárazová (OG Želiezovce), 3. Bianka Zsigmondová (III. ZŠ Levice)

6. ročník: 1. Matej Evin (IV. ZŠ Levice), 2. Milan Nipča (ZŠ Rybník), 3. Alexandra Číková (ZŠ Želiezovce)

7. ročník: 1. Marietta Šárkányová (VI. ZŠ Levice) a Martina Farkasová (II. ZŠ Levice), 2. Barbara Szabóová (IV. ZŠ Levice), 3. Marek Winger (ZŠ Plášťovce) a Lucia Korcová (ZŠ Tlmače)

8. ročník: 1. Dáša Janšíková (ZŠ Želiezovce), 2. Markéta Hajková (ZŠ S. Tekov), 3. Veronika Budzáková (ZŠ P. Ruskov)

9. ročník: 1. Adriana Plechová (ZŠ Bátovce), 2. Dominika Gričová (IV. ZŠ Levice), 3. Štefan Pfliegel (ZŠ Želiezovce).

J. Meliška

Oderaz by už zima nemala trápiť pacientov v čakárňach miestnej polikliniky. V utorok 24. januára sa na želiezovskej poliklinike začalo vykurovať v skúšobnej prevádzke. Polikliniku odkúpila spoločnosť Nausika, s. r. o. od mesta v minulom roku za takmer 8 miliónov korún. Spoločnosť založili súkromní lekári, ktorí ordinujú v budove polikliniky s cieľom spravovať budovu a vytvárať vhodné podmienky na prevádzkovanie ambulantnej zdravotnej starostlivosti. Nausika vlastní a spravuje budovu od 1. novembra 2005. Spočiatku tu mala byť budova vykurovaná z nemocničnej kotolne, to sa nakoniec pre technické problémy stalo neprierodným riešením. Na zriadenie vlastnej kotolne Nausika investovala 1,5 mil. Sk, dodávateľom prác bola nitrianska spoločnosť V. I. Trade s.r.o.

(ik)

Oprava vstrekovacích čerpadiel

Motorpal, Bosch, Cav, Lukas, Denso, Diesel - Kiki

Predaj, kontrola, výmena vstreč. trysiek Motorpal, Bosch

Predaj náhradných dielov

Diagnostika dieselových osobných motorových vozidiel

035/779 74 47

Dielňa:

Jazerný rad 665

946 34 Bátorové Kosihy

Nytva:
hétfő-péntek 7.00-16.30

Otvorené:
po-pi 7.00-16.30

Dízeladagolók javítása

(Motorpal, Bosch, Cav, Lukas, Denso, Diesel - Kiki)

Motorpal, Bosch porlasztók árusítása, ellenőrzése, cseréje

Alkatrészek árusítása

Diesel járművek diagnosztikája

035/779 74 47

Műhely:

Tó sor 665

964 34 Bátorkeszi

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: OÚ 1/99

Šéfredaktor: Ladislav Levicky

Redakčná rada: Gábor Ábel, MUDr. Imrich Beszédes, Jozef Benyák,

Mgr. Naďa Koncsalová, PaedDr. Žaneta Líšková,

PaedDr. Ferenc Nyustyin, Pavel Polka, PaedDr. Jozef Výboch

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, 036/771 21 24

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odzrkadľovať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: OÚ 1/99

Főszerkesztő: Levický László

Szerkesztőbizottság: Ábel Gábor, MUDr. Imrich Beszédes,

Benyák József, Mgr. Naďa Koncsalová, PaedDr. Líška Zsanett,

PaedDr. Nyustyin Ferenc, Pavel Polka, PaedDr. Jozef Výboch

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Sznf u. 2, 036/771 21 24

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Kronika - Krónika

Prišli na svet - Világra jöttek

Sľúbili si vernosť - Házasságot kötöttek

Opustili nás - Elhunytak

1. 1. Emília Hariková (Kukučínov, 93 r.), 7. 1. Štefan Olejar Hovanyec (Kukučínov, 64 r.), 16. 1. Marta Töröková (Želiezovce, 74 r.), 16. 1. Katarína Simonová (Želiezovce, 54 r.), 22. 1. Jozef Katona (Čata, 70 r.), 24. 1. Ján Debnár (Kukučínov, 54 r.), 25. 1. Július Mokoš (Želiezovce, 63 r.), 26. 1. Ernest Molnár (Želiezovce, 73 r.), 28. 1. Judita Ostrolúcka (Želiezovce, 75 r.), 28. 1. František Závodský (Zbrojníky, 52 r.), 29. 1. Arpád Baláz (Želiezovce, 59 r.)

Gratulujeme - Gratulálunk

50

Július Szunyogh	1. 2.
Margita Kolompárová	2. 2.
Štefan Garai	6. 2.
Mária Starčeková	6. 2.
Jozef Šonkol'	9. 2.
Ludovít Tatár	22. 2.
Béla Bagocsi	24. 2.
Emília Hrnčiarová	27. 2.
Milan Vrabel	28. 2.
Ján Vozár	29. 2.

60

Mária Žiaková	9. 2.
Mária Pauliszová	10. 2.
Helena Medová	14. 2.
Mária Kováčsová	21. 2.
Mária Melišková	26. 2.
Alžbeta Tiszavölgyiová	28. 2.

70

Dezider Benčík	13. 2.
Eugen Török	17. 2.

80

Ján Dudáš	6. 2.
Juliana Neuschlová	22. 2.

INZERCIA - APRÓHIRDETÉSEK

Spracujem JÚ, mzdy, DPH, daňové priznania. Aj jednorázovo, aj FO. Lacno. Tel. 0915 76 43 96.

(06-04)

Kúpim 1-2-izbový byt. Tel. 036/771 20 69

(05-44)

Predám 3-i DB v Želiezovciach oproti ZŠ. Tel. č. 0905 969 174

(06-05)

Predám 2-izbový byt v Želiezovciach. Tel. 0908 701 898

(06-06)

KINO - MOZI

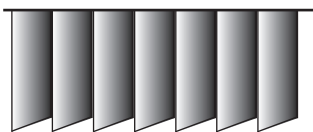
Február 2006

Kino dočasne nepremieta.

A mozi ideiglenesen nem üzemel.

Ž a l ú z i e▪ **Horizontálne a vertikálne látkové**

- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ **Protihmyzové sieťky**▪ **Silikónové tesnenie okien a dverí**▪ **Plastové zhrňovacie dvere**

(04-2)

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

**Vykupujem starožitnosti
rôzneho druhu**

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy,
hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky
a iné zbrane. *Platím v hotovosti.*

036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútort (sérült állapotban is), képeket, órákat,
porcelánt, ezüstöt, illárokat, kardokat, szuro-
nyokat és egyéb fegyvereket.

Készpénzben fizetek.

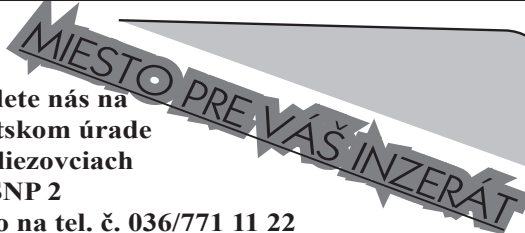
(04-3)

MESTO ŽELIEZOVCE

ponúka na prenájom

priestory v bývalom Centre voľného času na Mierovej ulici
v Želiezovciach.

Informácie budú záujemcom poskytnuté na oddelení sprá-
vy mestského majetku Mestského úradu v Želiezovciach,
alebo telefonicky na čísle 036/7711140. (05-39)

Nájdete nás na
Mestskom úrade
v Želiezovciach
UL. SNP 2
alebo na tel. č. 036/771 11 22

Gabriel Švec

Autosúčiastky, autoservis pre všetky typy zahranič-
ných vozidiel, diagnostika, geometria, pneuservis,
pneumatiky Michelin, Kleber, Kormoran, Matador, Barum.

Výrazné zľavy na autosúčiastky (autodiely Elit original)

Školská 1, Hronovce

Otvorené 8.00–17.00

(predaj súčiastok aj v sobotu 8.00–12.00)

036/7796025, 0903 440 276

A Városi Művelődési Otthon, a 2005-ös kultúrházi
szilveszteri bál rendezője ezúton is köszönetet mond
a rendezvény támogatóinak:

*Martossy György, Fábik Károly, Halámik József, Juhász Ró-
bert, Páldi Tibor, Meliška Péter és a Zselizi Városi Hivatal.
Ugyancsak köszönetet mond a Steps együttesnek, amelynek
tagjai a Zoboraljáról származnak.*

Dom kultúry v Želiezovciach ďakuje uvedeným sponzorom
za podporu silvestrovského plesu.

Deň narcisov sa v tomto roku uskutoční 7. apríla, kedy dobrovoľníci budú aj
v našom meste uskutočňovať verejnú zbierku pod záštitou

Ligy proti rakovine.

A narciszok napjárt, amikor közadakozás folyik a Rákellenes Liga céljaira,
idén április 7-én tartják.

**Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici
(☎ 7711000) ponúka:**

Leopold Moravčík: Lži, ktoré menili svet
Bratislava, Regent 2005, 346 str. 299 Sk
Kniha novinára zahŕňa tucet historických udalostí, ktoré sa stali
predmetom lží. Človek sa má poučiť z histórie, aby nebol mani-
pulovaný, klamaný a zavádzaný.

Lunárny diár Krásnej panej na rok 2006

Praha, Krásná paní 2006, 189 Sk

Hľadaný lunárny kalendár v kabelkovom vydaní pomáha využí-
vať fázy mesiaca v prospech vlastného zdravia

C. S. Lewis: Kroniky Narnie

Bratislava, Slovart 2005, 249 Sk

Sedem kroník Narnie je svetom plným čarodejníkov, víl a škria-
tkov, dobra a zla, tisíciach príbehov. Okrem kníh sú v ponuke aj
vymalovanéky za 79 Sk.

**A Városi Könyvtár könyvkereskedésének
(☎ 7711000) ajánlata:****Jiří Šotola: Tizennyolc Jeruzsálem**

Šotola regényét a középkor tisztázatlan eseménye, a gyerme-
kek keresztes hadjárata ihlette.

Fellinger Károly: Fűhárfa

Dunaszerdahely, Lilium Aurum 2006, 259 Sk

A kedves kis verses könyvet Béres Csilla színes illusztrációi
díszítik.

Pablo Urbányi: Silver

Dunaszerdahely, Nap Kiadó 2004, 279 Sk

Az ipolsági születésű író december 14-én vette át az Ipolyság
Város Díszpolgára címet. Jelenleg kanadai állampolgár, de
gyakran haza látogat.

Vámbéry Ármin emléktúra

2005. november 26-án városunk vendége volt Bujna Zoltán. A nagyszombati egyetemista, komáromi fiatalember neve sokak számára ismerősen csenghet 2005 nyara óta, hiszen gyakran olvashattunk róla a napilapokban. Bujna Zoltán Vámbéry Ármin nyomába eredt a Közel-Keletre. Kerékpárral. Az út élményeit, izgalmait mesélte el a kis számban megjelent, de annál érdekldőbb közönségnek. A tartalmas beszámoló után még tovább kérdeztünk....

Miért pont Vámbéry Ármin nyomába eredtél?

– Vámbéry Ármin (1832–1932) nagyon sokoldalú ember volt. Kitűnő nyelvész, földrajztudós, etnográfus, politikus, író. 25 éves korára 25 nyelven beszélt. Egyik könyvének elolvasása után döntöttem úgy, én is végjárom útját. Szerettem volna elérni, hogy Vámbéry neve és munkássága ne vesszen homályba.

Melyek voltak utad fontosabb állomásai?

– 2005. június 30-án indultam Dunaszerdahelyről. Szlovákia után Magyarország, Románia, Szerbia-Montenegró, Bulgária

következett, a 17. napon Isztambulba, végül a 34. napon elértem Teheránba. Iránban 6 napot töltöttem. Kerékpárral összesen 6358 km-t tettem meg, hajón 250 km-t, kamionon is ugyanennyit. Legkellemesebb élményeim közé sor-

kurd gyerekek támadásaitól tartanom.

Változtatott-e életfelfogásodon ez az út?
– Utam során megtanultam erőt meríteni a negatívumokból. A szenvedés, a meleg, a szél vagy a fizikai teljesítőképesség határainak a feszegetése nem feltétlenül jelentenek rosszat. A XXI. század zarándokának tekintem magam, aki elindult nagy utazónk, Vámbéry Ármin nyomába. Az úton jöttem rá, hogy az igazi boldogságot nem a cél jelenti, hanem az út, amely megtanított másként gondolkodni azáltal, hogy betekintést nyertem távoli népek kultúrájába.

A jövőbe nézve vannak-e hasonló terveid?

– Könyvet szeretnék írni utamról, emlékeimről, tapasztalataimról. Most ennek a gondolata foglalkoztat leginkább.

Köszönöm a beszélgetést, további szép élményeket és sikereket kívánunk.

L. Zs.

olnám az irániak vendégszeretetét, valamint műveltségük is meglepett. A törökökben viszont óriásit csalódtam. Gyakran kellett a

Zselízi visszaemlékezések

Nem is olyan rég még fogalom volt a kisvasút

Néhány évvel ezelőtt még szűkebb és tágabb régiókban is fogalom volt az alsógarammenti kisvasút. Létrejött szorosan

tése a többi gazdaság, fálvak és majorok felé. A 760 mm nyomtávolságú vasúti sín egy métere 12 kg-t nyomott. Ebben az időben váltották fel

1912-ben a lóvontatást gőzmozdonnyal helyettesítették

összefügg az oroszai cukorgyár felépítésével, amelyet 1893-ban adtak át. A gyár szorosan együttműködött az Esterházy-Brunner grófi birtokkal, s ennek nyomán épült fel a kisvasúti hálózat. Abban az időben a cukorgyár 1200 embert foglalkoztatott, köztük sok zselízi lakost. A saját korához képest modern szállítói hálózatot a cukorrépa szállítványozására hozták létre. 1906-ban, tehát éppen 100 évvel ezelőtt a vasút 10,5 km-es szakaszon üzemelt. A nehéz rakománnyal megrakott vagonokat lovak húzták. A hálózatot szükség szerint bővítették szállítható és a helyszínen összerakható részekkel is. 1912-ben kezdődött a vasút bőví-

tése a többi gazdaság, fálvak és majorok felé. A 760 mm nyomtávolságú vasúti sín egy métere 12 kg-t nyomott. Ebben az időben váltották fel a vontató lovakat gőzmozdonnyokkal. 1914-ben a kisvasút volt az oka annak, hogy a Garamon való átkelés céljára a kompot teherhíddal váltották fel, amelyen a sínek is áthaladtak. 1916-ban négy mozdonyosra bővült a depó. A tulajdonosok és a urasági hivatalnokok speciális személyi dréznákon közlekedtek a vasúton. A 30-as években a gőzmozdonnyokat felváltotta az első motoros meghajtású mozdony, amelyet az Orenstein-Koppel cégtől szereztek be a helyiek. Abban az időben nagy megtiszteltetés volt gépészként vagy egyéb munkakörben

a kisvasútnál dolgozni. A vasút sok embernek biztosított munkát. Ebben az időben 40-45 km volt a táv hossza, amely összekötötte Oroszkát, Karolinát, Nagypusztát, Nyírt, Málást és Zálagost, a Garam másik oldalán Árokat és Vadalmást. Szerencsére a II. világháború nem okozott nagy károkat a kisvasút-hálózatban. Elkezdődött a volt uradalmi gazdasági épületek és az oroszai cukorgyár intenzív felújítása. Ebben ez időben lehetett

utoljára látni errefelé a Garamon tutajokat. A 60-as években a kisvasúton szállították a majori gyermekeket az iskolába. Sajnos, a 70-es években politikai döntések nyomán a mezőgazdasági termékek szállítása egyre inkább áttevődött a közutakra. Emiatt, főleg a cukorgyári kampány ideje alatt az utak tele voltak sárral. Ezt a műszaki-történelmi műemléket 1981-ben kezdték szétszerelni. Egyes részeit a nyitrai Agrokomplex területén állították ki, de a vasút kilométerei tűntek el nyomtalanul, így erről az érdekességről csupán fényképek és egyre halványuló emlékek maradtak fenn. Amennyiben a kedves olvasó tulajdonában található fényképek a kisvasútról vagy egyéb érdekességekről, kérem, juttassa el ezeket a cikk írójához.

Pavel Polka

A gőzmozdonyt a 30-as években dízelmozdony váltotta fel

Negyvenöt éve városi rangban

A 80-as évek...

A 80-as évek nem kedveztek a sportéletnek. A Slovan TE szerkezeti, személyi és pénzügyi gondokkal küszködött, miközben javultak a felszereltségi feltételek: befejeződött a T-18-as sportcsarnok építése, felszerelték a stadion hangosbemondóját, kiépítették a tenispályákat. Aktívan működött a tenisz-, az autós, a sportlövő- és az asztaliteniszszakosztály.

1983-ban Deák György mérnök (a helyi Állami Gazdaság igazgatója) révén új sportág honosodott meg városunkban: az ügetés. A versenylovakat Rozinán tartották, ezek 1984-ben 12 futamot nyertek meg. A legeredményesebb ügető Ifiúr volt 9 futamgyőzelemmel, aminek köszönhetően ez évben az SZSZK ügetője címet is elnyerte.

A városi ünnepségek keretében 1984-ben első ízben hirdették ki a város legeredményesebb sportolói: Jozef Záhorský (labdarúgás), Helena Herzová (asztalitenisz), Vékony Milan (sportlövészet), Hlinka Károly (lőversenysport), Pólya Tibor (diák – védelmi rátermettség), Németh Jenő (atlétika), J. Kakačka (sakk). Érdemes megemlíteni, hogy a Műszaki Szolgáltatások Vállalatainak országos versenyén Mostban a zselízi vállalat labdarúgócsapata a 3. helyet szerezte meg 1983-ban, a torna legjobb játékosává a zselízi Csikós Jánost választották meg. 1986 és 1990 között ez a zselízi csapat háromszor nyerte meg az országos bajnokságot. Sikeres volt a helyi magyar alapiskola mellett működő kézilabda-ágazat is. Az alsó és felső kategóriás leánycsapatok a kerületi bajnokságban 1. és 2. helyen végeztek, az alsó kategóriás gárda

az országos nyolcaddöntőbe is bejutott. A csapatokat Kvetoslava Záhorská mérnök és Dibúz Miklós edzette.

A zselízi iskolákról kevés feljegyzést találni a krónikában. Az 1981-es feljegyzésben a következő adatok szerepelnek:

– 1981. szeptember 1-jén 3 óvoda volt a városban 10 osztállyal,

– a két alapiskolának 36 osztálya volt, köztük 1 kihelyezett Szódón,

– két gimnáziumban 11 osztály volt,

– ezen kívül működött a művészeti alapiskola zene-tanszaka is.

1985-ben változott a helyzet: 5 óvodában 13 osztály, 375 gyermek és 28 pedagógus volt; a szlovák alapiskolát 23 osztályban és 8 napközis osztályban 742 tanuló látogatta,

a pedagógusok száma 41 volt, az igazgató Vojtech Stahl volt; a magyar alapiskolában 449 tanulót tartottak számon 16 osztályban és 7 napközis osztályban, 32 pedagógus dolgozott Nyustyin Ferenc igazgató vezetése alatt; a szlovák gimnáziumban 4 osztályban 122 diák tanult 11 pedagógus felügyelete alatt, az igazgató Tokárová volt; a magyar gimnáziumot 8 osztályban 196 diák látogatta, Zábrensky Imre vezetése alatt 20 pedagógus dolgozott itt. 1986-ban létesült a kisegítő iskola, amelynek egy szlovák és egy magyar osztálya volt, Eva Šimková és Szabó Mária tanított itt. 1988-ban már 5 osztállyal és egy napközis osztállyal működött a létesítmény.

(folytatjuk)

Feldolgozta: dr. Nyustyin Ferenc

Ülést tartott a Csemadok Zselízi Alapszervezetének vezetősége. A testület úgy határozott, hogy 2006. február 4-én, 15 órakor a helyi művelődési otthonban évről évre taggyűlést tart. A tanácskozáson Szűcs László, városunk Pro Urbe díjas festőművésze négy értékes alkotását adományozta az alapszervezetnek. –ág– foto –hg–

Vidéünk írói - Lovicsek Béla

A szlovákiai magyarok sorsának széles epikai formában való ábrázolását, a kisebbségi regényeket a csehszlovákiai magyar irodalom II. világháború utáni szakaszában a legjelentősebb teljesítménynek tartjuk. Az ötvenes évek elején tűnt fel Lovicsek Béla, aki 1922. szeptember 2-án született Nagypeszeken. A pozsonyi pedagógiai gimnáziumban szerzett tanítói képesítést, majd mintegy két évtizeden keresztül Nyírágón, Zsemleén, Ipolyszakálláson, Zalabán, Csatán tanított. „Falun tanultam tisztelni az embert” – vallotta mintegy harminc évvel ezelőtt Dénes Györgynek a Szabad Földművesben. Később a HÉT szerkesztője, majd nyugdíjazásáig a Csemadok Központi Bizottságának titkára volt. A háború utáni első epikus nemzedékhez tartozó író műveiben általában a szövetkezeti parasztok életét ábrázolja. Naturalista színezetű epikájában gyakran foglalkozik szerelmi kalandokkal. Drámáit a komáromi Magyar Területi Színház, a kassai Thália Színház és működővel társulatok játszották. Pályafutásának kezdeti szakaszát a versírás szabtta meg, de a lírai fogantatású életkép nem elégítette ki, így „prózaí kutatáso-

kat” végzett, és kialakította novelláinak azon példáit, amelyeket Haragosok című, 1957-ben megjelent kötetének alkotásai példáltak. Írt filmnovellát, kisregényt, regényt, rádiójátékot, színművet, egyfelvonásost, kabaréjelenetet. Vállalja a szülőföldet, napkeltéivel, embeivel, múltjával, jelenével. Mind az olvasók, mind pedig a szakma részéről kedvező visszhangot keltett a Csillagszemű asszony c. regénye, amelynek drámaadaptációja is jelentős sikert aratott. A történet két fiatal szerelmes erkölcsi vergődéséről, megtéréséről és lelki megtisztulásáról szól, s egyben hűen tükrözi az átalakulóban, társadalmi forrongásban levő falu életét. Lovicsek szokatlan bőséggel ontotta elbeszéléseit, regényeit. Írásaiban a hazai táj, a szülőföld sajátosságai és embelei elevenedtek meg. Munkatársa volt szinte mindegyik magyar nyelvű sajtóorgánumnak, de a legtöbb művét az Új Szó, az Új Ifjúság és a HÉT közölte. Még felsorolni is sok írásait, csak példaként említnék néhányat: Bol-dogtalanok, Ágnes, Valakihez tartozni kell, Aranyfűstkeringő, Álmodok nélkül, Tűzvirág, Forgószélben, Borbála, Húsz év után, Baj van

a szerelemmel, Ezüstlakoda-lom, Végállomás, Alattunk a város, fö-löttünk az ég, Kék szilvafák, Hosszú éjszaka, Sem veled, sem nélküled, Vívódás, Hosz-szú volt az út, Válaszúton, Az öreg kertész, Ésszerű megoldás, Bosszú, Égre nyíló ablak. Nagy sikert aratott Szerelem, óh... c. regénye, amelyet a Pest Megyei Közművelődési Információs Központ és a zselízi Ágpress adott ki 1993-ban. Olvasói szinte falták a történeteket. A neves író a mesére és a fikcióra alapozva, fordultatos cselekményekkel, olvasmányos-ságra törekedve próbált hatni olvasóira. Mindez sikerült is neki. Természetesen pozitív értelemben. Alkotásai szlovákiai magyar vi-szonylatban a legmagasabb példányszámban jelentek meg annak idején. Lovicsek Béla jelenleg Csatán él.

Ábel Gábor

* Sport *

Miért is volt kevés pénze a városi sportklubnak?

Ezzel az írással reagálunk az *Új vezetés a városi sportklubnak* c. cikkben (Zselízi Hírmondó, 2006 január) közölt állításokra, amelyeket a Városi Sportklub elnöke, Ábel Gábor már több ízben is kijelentett. Szerinte a város által a klubnak folyósított 1 millió korona csupán a gondnok, a takarítónő fizetésére, az energiára és az utaztatásra volt elegendő.

Igaz, hogy a klub 1 millió koronából gazdálkodik, de ez már néhány éve változatlanul működik, csupán eddig a klub készpénzben kapta meg a támogatást, amelyből gazdálkodott, most pedig a városi hivatal sportosztálya intézi a számlák fizetését. Ebből a pénzből fizetik a két alkalmazottat (220 000 korona/év), a vízfogyasztást (36 000 korona/év), villamos energia-fogyasztást (48 000 korona/év), gáz-

fogyasztás (100 000 korona/év) és a sportolók utaztatását. Kérdezzük, mi van a többi pénzzel, például a játékosok múlt évben történt eladásából származó bevételekkel? A klub tavaly túladott több játékoson: Balko, Mužik, Polák (Nagyölvéd), Krammer, Tóth P., Kántor, Straňák (Deménd), Barec L., Šál (Nagysalló).

El kell mondanunk, hogy a klub vezetősége 2005-ben tisztán, adósságok nélkül vette át a vezetést, és most, távozásakor kb. 35 000 korona tartozást hagyott hátra (büntetések, telefonszámlák, edzők jutalma). A 2005-ös év folyamán a vezetőség nem tudta elintézni a pályák öntözését a helyi mezőgazdasági szervezetek által, holott az ezt megelőző években ez nem okozott gondot. **A VSK vezetősége**

A Zselízi sporthorgászok ismét az I. ligában

Az úszós kategóriában versenyző csapatunk számára az elmúlt év nem kezdődött gondok nélkül, pénzhány miatt a helyi alapszervezet vezetősége úgy döntött, hogy megszünteti ebben a kategóriában a B csapatot, és lehetőséget nyújt az érdeklődőknek, hogy a Zsolnai Horgászszövetség tanácsa által szervezett versenybe jelentkezzenek be. Május elsején, a horgászdíny nyitásakor házi bajnokságot szervezett a zselízi alapszervezet vezetősége úszóval való sporthorgászatban, amelyen 23 szakosztálytag vett részt. Eredmények:

1. Dulai János – 12 480 g, 2. Hikkel Géza 11 640 g, 3. Kormosi Lajos 9390 g.

A verseny az alacsony részvétel ellenére is jól sikerült, amiről az árulkodik legjobban, hogy az első 12 versenyző négy óra leforgása alatt 92,8 kg halat fogott. Július 2-án az alapszervezet horgászversenyt szervezett 14 éven aluli gyermekek számára, amelyen 21 résztvevő indult. A versenyzők szülei és a szervezet tagjainak közreműködésével jó eredményeket értek el a rossz idő ellenére. Eredmények: 1. Harangozó V., 2. Cséfalvay T., 3. Téglás D.

További jó eredménnyel végződő versenyek: Ipoly-kupa – szervező: a Szlovák Horgászszövetség nagykürtösi alapszervezete, csapatunk Dostál László, Dulai János, Kormosi Lajos, Molnár János, Fuxhoffer Rebeka összeállításban a 3. helyezést szerezte meg.

MOL-kupa – Szerbia-Montenegró, csapatunk Dániel Klára, id. Dániel Attila, Gyürky Sándor összeállításban 21 induló között a 2. helyezést érte el.

Saran-kupa – Szerbia-Montenegró, 26 induló közül a 20. helyen végzett a zselízi csa-

pat: Dulai János, Dostál László, Kormosi Lajos

Oravecz István-kupa – Makó, egyéni versenyben a nők között Dániel Klára az előkelő 4. helyen végzett.

Ősszel a zselízi alapszervezet a már hagyományos kéttagú csapatok versenyét rendezte meg – a klub vándorserlegéért. A verseny X. évadjában nemzetközi volt a mezőny, az első helyet a garamszentkereszti Maver szerezte meg: Imrich Michalovský és Ján Sámel összeállításban, 2. helyen a pozsonyi Sonex végzett Juraj Smaha és Marian Hason összetételben, 3. lett a dunaszerdahelyi horgászcsapat Pupák István és Gyurkovics József összetételben.

Az alapszervezet vezetősége azzal a céllal indította csapatát a bajnokságban, hogy az minél előkelőbb helyezést érjen el a II. ligában. A Madarász Zsolt, Dulai János, Dostál László, Kormosi Lajos és id. Molnár János összeállítású csapat becsületes hozzáállása és küzdeni akarása meghozta a várt eredményt: a csapat első lett a mezőnyben, így bejutott az I. ligába. Ez az eredmény annál is értékesebb, mert a csapat olyan ellenfelek társaságában érte el ezt az eredményt, mint Galgóc, Pöstyén, Dunaszerdahely, Párkány, Trencsén, Nagyszombat vagy Vágsellye, ahol összehasonlíthatatlanul nagyobb a tagsági háttér és a szponzori segítség.

A másik csapat „tekerésben” versenyzett, dr. Nagy Tibor, Miroslav Opavský mérnök, Gulyás István és Roman Németh összetételben 24 csapat között a 18. helyet szerezte meg. A 2006-os évben a II. ligában indul.

A szakosztály sikeres képviseléséért köszönet jár alapszervezetünk minden tagjának

Zselízi sakk

Ki állítja meg Kőhídyarmat csapatát? Esetleg több éves próbálkozás után sikerül bekerülniük a 3. ligába. Komárom C csapatával döntetlent értek el. Hátra van még a Nyitra juniorjaival, Podhájskával és Érsekújvárral való mérkőzésük. A nyitraiak „lefékeztek” Komárom C csapatát, amikor 5 : 3 arányban győztek ellenük. A többiek közül egy klasszissal nagyobb tudású csapat tétlenül szemléli, hogy a feljutást mások harcolják ki számára. Beleszólhatunk a feljutásért folyó harcba mi, zselíziek? Utóbbi két mérkőzésünket megnyertük Nagysurány és Bátorkeszi ellen 4,5 : 3,5 arányban, játszottunk még Komárom C, Kőhídyarmat, YMCA Nyitra és Komárom D ellen. Ha minden jól megy, és a szerencse sem hagy el bennünket, továbbjuthatunk a 3. ligába, vagy örülünk majd a 3. helynek is? Legeredményesebb játékosunk Jozef Michalík 6 ponttal, Memerscheimer Gábor mérnök és Nagy Árpád mérnök egyaránt 4,5 pontos.

B csapatunk kevésbé sikeres

A legutóbbi összecsapását Perbete A ellen 0 : 4, Perbete B ellen 1 : 3 arányban elvesztette. A táblázat 10. helyén tanyázik. Egyetlen győzelmét Baka Gábor érte el. Találkozik még Udvard A és B, Szentpéter és Bátorkeszi E csapatával. A táblázat állása:

1.Šurany D	7	6	0	1	18	19,5:8,5
2.Sv. Peter	7	5	1	1	16	20:8
3.PRIBETA A	7	5	1	1	16	18:10
4.Komárno E	7	5	0	2	15	20:8
5.Dvory A	7	3	2	2	11	15:13
6.Komárno F	7	3	0	4	9	10:18
7.Šurany E	7	2	2	3	8	12,5:15,5
8.B. Kosiň E	7	2	1	4	7	13,5:14,5
9.PRIBETA B	7	2	1	2	7	9,5:18,5
10.Želiezovce B	7	2	0	5	6	10,5 : 17,5
11.K. Most B	7	1	2	4	5	11:17
12.Dvory B	7	0	2	5	2	8,5:19,5

és szurkolójának, akik részt vettek a fent említett versenyek előkészítésében. Külön köszönjük támogatóinknak az anyagi és pénzügyi támogatást, elsősorban a következő szervezeteknek: Lekéri Községi Hivatal, PM Zbrojníky, Sonex Bratislava, Genex D. Lužná, Mosella Érsekújvár, Fischer horgászati cikkek Léva, Madarászová horgász-szaküzlet, id. Molnár János horgász-szaküzlet. a f.M-team – ifj. Molnár János, és nem utolsósorban a Zselízi Városi Hivatal.

**Miroslav Opavský mérnök,
a zselízi alapszervezet titkára**

Néhány szó a zselízi kórház kapcsán – emlékeztető

(Folytatás az 5. oldalról)

Képzelnék el azt a helyzetet, amikor a „város a kórház”. A páciens megfelelő sebészeti kivizsgálása után a kórházigazgató összehívja az intézmény „önkormányzatát”, valamennyi részleg arányos képviselével, a sofőrökkel, szakácsokkal, takarítókkel is beleértve, s a látéletet készítő orvos jelentése alapján két lehetőségéről szavaztat: vagy a lábat vágjuk le, vagy pedig megkíséreljük a rendkívül bizonytalan kimenetelű gyógyítást... Abszurd, ugye? Az a képviselő, aki először csöppent bele a politikába, laikus, jóhiszemű, adott esetben saját szakmájához értő ember. De a politikához nem ért, s csak évek során szerzett tapasztalattal ismeri ki magát az önkormányzat működésében, az eljárási folyamatokban, a döntési procedúrákban. Saját ellentmondásos helyzetének tudatában két lehetősége van: az első az, hogy időhiány miatt, na meg azért is, mert fél az esetleges rossz döntésének következményeitől, nem akar ellenségeket szerezni, óvakodik attól, hogy olyasmiről is szavazzon, ami nem az ő szakterülete, az ún. kisebb ellenállás irányában lépked, s ez az út a kollektív felelőtlenség mocsarába vezet. Ha a lelkiismerete tiszta, valahogy befejezi a választási időszakot, de utána soha többé az életben nem hagyja magát erre a posztra rábeszél-ni. Hogy értsük egymást: itt most a jó szándékú emberekről van szó, akiket úgy beszélnek rá az önkormányzati képviselőkre, ellentétben a dörzsölt öreg rókákkal.

Második lehetősége az, hogy megpróbál változtatni az eddigi városvezetési rendszeren, megpróbál harcolni mindazon folyamatok ellen, amelyek a közéleti posztokkal való visszaéléseket lehetővé, sőt napi gyakorlattá teszik. Jobb esetben rokon lelkeket talál a képviselő-testületben, ám ezek rendszerint mindig kisebbségben vannak, többnyire sikertelenségre, eredménytelenségre ítélve. Vagyis a kollektív felelőtlenség, a régi rókák módszerei, s a háttérből irányító pártok praktikái ellen küzdene emberünk. Ugyanakkor a képviselő munkadíja alig fedezi az ezzel járó kiadásait. Nem rendelkezik ugyanis gazdag és befolyásos támogatói háttérrel, s előbb-utóbb arra jön rá: munkájának semmi értelme sincs. A választópolgárok pedig pontosan a fentebb vázolt okokból nem is tudnak rólok, s nem is akarnak tudni, mert már senki jóindulatában, segítőkészségében nem bíznak.

Harmadik válasz: a képviselőknél el kéne utasítani az alibista, felelőtlen laikus szerepét, akiket falhoz lehet állítani, sarokba lehet szorítani: most nincs idő a dumára, vitára, lényeg, hogy **szégyenben ne maradjunk** – jellegű trükkökkel.

Folytassuk a város polgármesterével! Közvetlenül a lakosság választja meg őt, s nagy vonalakban ugyanaz vonatkozik rá, ami a képviselekre. Ámde a leglényegesebb különbség közte és a képviselők között az, hogy naponta dolgozik a városért, ő a város teljes jogú, felelős képviselője és ő irányítja az önkormányzatot. Viszonylag szép fizetésért személyesen és jogilag is felelős azért, hogy az önkormányzat működésében semmilyen törvénytelenesség ne forduljon elő. Védnie kell a közérdeket, a városi vagyont és a költségvetés egyensúlyban tartását – a képviselők által meg-

szavazott és jóváhagyott fejlesztési, gazdálkodási program szerint. Ugyanakkor a mi viszonyaink közt épp az a gond, hogy ő nem a költségvetési program képviselője, sem pedig a jóváhagyója, mindezek jóváhagyásakor szavazati joggal nem rendelkezik. A képviselők mintegy kiosztják neki azokat a kártyákat amelyekkel játszania kell. Nem könnyű helyzet, épp ezért nem csak a mi polgármesterünk küzd azért, hogy a saját választási programját is megvalósíthassa mindezen kötelezettségek mellett. Ugyanis ő a választások idején a saját programjának megvalósítását ígérte a választóinak. Ezzel kötelezte le magát a választóknál. Épp ebből következik az is, hogy a polgármester párttag-e vagy párton kívüli, mert mindkét esetben burkoltan ugyan, de érdekellentét keletkezik közte és a képviselő-testület kisebb-nagyobb része közt. Ugyanakkor a polgármester mint a városháza alkalmazottainak vezetője, főnöke, összehasonlíthatatlanul nagyobb befolyással rendelkezik a saját céljai elérésére, ellentétben a képviselőkkel, akik munkaidőn kívül, havonta egyszer találkoznak kész javaslatokkal az önkormányzat bizottságaiban és ülésein. Sokszor már csak a gyűlésen, ráadásul szóban ismertetik őket mindazzal, amiről dönteniük kell. Ez a konfliktus pedig, még ha látszatra minden törvényes is, valójában a közérdeket károsítja. Teret ad ugyanis a manipulációnak, akadályozza az önkormányzat nyílt, korrekt, önzetlen, közérdekű működését. A polgármesternek szintén két lehetősége van: az első az, hogy megakadályozza a közéleti, választott posztokkal történő visszaéléseket, a pártok háttérmanipulációit egyes döntések meghozatalakor. Ám hogy ez sikerül-e neki, az azon is múlik, hány olyan képviselő kerül be a képviselő-testületbe, akik szintén ezért küzdenek. A második – rosszabb – esetben pedig ugyanaz a kiszolgáltatottság vár rá, mint a képviselőre.

Negyedik válasz: A polgármester szerepe nem az, hogy a posztján mindentudó szakértőt alakítson, kizárólagos felelősséggel mindenért, hanem az, hogy a város menedzsere, közvetítője legyen – az egyes részlegek és osztályok munkájában, a szakágazatok munkájának összehangolásában is.

Bocsássa meg nekem a kedves olvasó, hogy itt és most az öreg, dörzsölt rókák tevékenységével nem foglalkozom, nem minősítem. Gondolom, ezt majd megteszi valaki más.

Mindazt, aminek meg kéne változnia, nagy vonalakban leírtam, már csak arra keresem a választ, hogy miképp kéne ezt a változást elérni. S ez szintén súlyos kérdés. A régi vicc jutott eszembe: le kell váltani a népet... Ugyanakkor még senkivel sem találkoztam, aki bevált receptet tudna erre. Viszont van arról elképzelésem, hogy a választáson miképp bukkanhatunk rá – közösen.

Javasolom a képviselőtársaimnak, a polgármester úrnak, s a Zselízen működő pártok vezetőinek, hogy találkozzunk, és közös fórumon egyezzünk meg arról: szüntessük meg az önkormányzat közös felelősségét. A közös felelősség ugyanis, mint fogalom félrevezető, ráadásul pompás takaró arra, hogy a régi rókák elbújjanak mögé, hogy ezzel a pártok visszaéljenek, s a végeredmény: a SEN-

KI SE FELELŐS ÉS MINDENKI FELELŐS abszurdja és cinizmusa már megint elriasztja a választópolgárt attól, hogy saját érdekében a közügyekben is részt vegyen. A közös felelősség fenntartása még az egyes pártokat is rombolja, s hiába a régi rókák, pont ezért ők is népszerűtlenekek, közutálatnak örvendenek, mert mindig ezzel takaróznak.

Kezdjünk végre választási programokat alkotni úgy, hogy:

- az önkormányzati képviselőjelöltek személyes felelősséget is vállalnak a program adott részeinek megvalósításából a városháza illetékes osztályain
- a polgármesterjelöltek pedig konkrét projekttel rukkolnak elő, mely terv a megvalósíthatóságot, az anyagi vonzatokat, az egyes szakterületek összehangolásának módjait, a technikai, személyzeti háttér biztosítását is tartalmazza.

Találkozzunk ezért többször, s a találkozókról készüljön jegyzőkönyv, hogy a polgárok is tájékozottak legyenek, sőt, bekapcsolódhassanak a megbeszélésekbe. Lehet, épp itt az ideje nyílt, a választók számára is érdekes politikát folytatni, s amelyben valóban van oda-visszacsatolás választó és megválasztott között.

A konkrét program kidolgozóinak ugyanakkor minden szükséges információt meg kell adni, a város működését, mindennapjait érintő összes szakterületről. Mindezek alapján szakértőknek kell elemezniük, értékelniük az adatbázisokat, s konkrét koncepciót kell kidolgozniuk valamennyi részleg számára.

Információk nélkül nincs élet, ha előbbre akarunk lépni, nyitottaknak kell lennünk, s ha kapni akarunk, adnunk is kell információt, értékeket. S itt vagyunk a második rossznál: a BEZÁRTSÁGNÁL. Ez segíti elő a manipulálást, a mellébeszélést, a konkrétumok elkenését, ez akadályozza a számonkérhetőséget. Az önkormányzati eljárásban semmilyen mozzanat, döntés nem történhet négy szemközti, zárt ajtók mögött. Ha valakinek tisztességesek a szándékai, akkor nincs mit eltitkolnia. Minden önkormányzati képviselőnek és városházi alkalmazottnak tudnia kell, hogy nem a saját, hanem a választók, a lakosság pénzével gazdálkodik. Az önkormányzatnak nyílt, korrekt, baráti légkörben kell dolgoznia. Az önkormányzati munka ugyanis nem arról szól, hogy uralkodjunk a polgárok felett, és mi mondjuk meg a frankót, hanem arról, hogy a polgárokért dolgozzunk, az ő igényeik, kívánságaik messzemenő figyelembevételével.

Épp ezért kell egyértelműen és világosan megszabni ebben a folyamatban mindenki hatáskörét – s személyes felelősségét az adott feladatok megvalósításakor. Egészséges versenyszármazék kell kialakulnia: ki mennyit és konkrétan mit tesz meg a polgárok mindennapjainak jobbá tételéért. Lehet, sok mindenben tévedek, ám mégis a nyilvánosság elé lépek elképzeléseimmel, hogy legalább megpróbáljunk a változásokról közösen és komolyan gondolkodni. Sikerül-e, azt az idő dönti el és bizonyítja be. Örülök az első találkozónak.

Ing. arch. Pavel Bakonyi

Válasz a válasza (hogy is volt?)

(folytatás a 4. oldalról)

– ...a város későn vette át a tulajdont... – ezért a kórház igazgatója a felelős, aki lényeges hibákkal készítette el a dokumentumot

– ...a könyvvizsgálók nem találtak kivétnevalót...

– a főkönyv rendkívüli átvizsgálása a zselízi kórházban nem ad minden vonatkozásban hiteles képet a) az állóeszközök, b) a pénzügyi eszközök és c) a kintlévőségek állapotáról (részlet a könyvvizsgáló jelentéséből)

– ...a támogatott Sanamed Slovakia és Sanamed Plus... – megkötöttük velük a szerződést, amit nem tartottak be, ezért felmondtuk, és a vagyont visszakérült a városhoz

– ...az alkalmazottak nevében beadtunk egy kérvényt... – a hivatalban semmilyen kérvényt

sem iktattak, ennek ellenére a testület tárgyalta a kérdéssről, és elvetette az indítványt, mert nem létezett semmilyen szervezet, és nem volt tervezet sem

– ...minden engedélyt saját kezűleg írt alá a polgármester... – 2003. augusztus 27-én kelt levelemben a városi szervezetek igazgatóinak megtiltottam, hogy a város engedélye nélkül bérbe adják a városi ingatlanokat, és a Wespa esetében sem volt ilyen engedély kiadva

– ...nem foglalkoztak más eshetőséggel a Sanamed Pluson kívül... – a képviselők és én is nyitottak voltunk minden komoly érdeklődésre, sajnos a kórház vezetősége ebben nem működött velünk együtt

– ...a kórház gazdálkodása... – dr. Veis igazga-

tósága alatt, 2002 végén a kórház 37 454 000 korona kötelezettséggel zárta gazdálkodását (ezt az állam kiegyenlítette), 2003. január 1-jétől 2005. június 30-ig a kórház újabb 50 252 000 korona kötelezettséget halmozott fel. Az év végi ellenőrzés a legnagyobb hiányosságokat dr. Veis egykori osztályán fedezte fel, aki többek között amiatt bocsátott el, mert nem biztosította a kórház működését a megfelelő színvonalon. Éppen neki mint igazgatónak elég ideje lett volna a hiányosságok elhárítására, de semmit sem tett ennek érdekében. Most pedig a várost okolja e mulasztás miatt.

Minden állításom bizonyítani tudom, a bizonyítékokba bárki betekinthez a városi hivatalban. **Dr. Nagy Géza, polgármester**

Néhány szó a zselízi kórház kapcsán – emlékeztető

A zselízi kórház bezárása miatt kialakult drámai helyzet, valamint az illetékesek egymásnak ellentmondó tettei és lépései miatt joggal vetődik fel a közéletben a magától értetődő kérdés: miért történt meg mindez. Ha figyelembe vesszük a több tízmillió koronás anyagi kárt, valamint azt, hogy a kórház vonzáskörzetében élő, mintegy 50 ezer lakos is károsult, akkor ez valóban a körzeten túlmutató, roppant horderejű ügynek számít. Épp ezért az illetékeseknek mihamarabb lépniük kell a megoldás érdekében, annak ellenére, hogy az ügyben jó pár dolgot már nem lehet helyrehozni.

– A helyi önkormányzat feljelentése alapján a bűntüldöző szerveknek ki kell vizsgálniuk a kórház volt igazgatójának jogi szempontból precedens értékű, alaposan megkérdőjelezhető tevékenységét. A bűnügyi vizsgálat alapján lehet majd jogi következtetést levonni annak megállapítására: az ügyben miképp és milyen mértékben felelős a volt igazgató és a kórház vezetése, a kerületi tisztifőorvos, az Általános Egészségbiztosító – VZP – igazgatója és a város vezetése, miként az önkormányzat is.

– A kórház új vezetésének – a városvezetéssel együtt – haladéktalanul lépnie kell a kórház mielőbbi újramegnyitása, és veszteség nélküli üzemeltetése érdekében, még akkor is, ha a háttérben egyesek nyilvánvaló szándéka és érdeke pontosan az, hogy mindezt megakadályozzák.

Ám az is megtörténhet, hogy a kórházat már nem sikerül megnyitni, a lakosság egészségügyi ellátását pedig más intézmények, cégek veszik át – mindez az egészségügyi minisztérium és a kerületi tisztifőorvos hatáskörébe tartozik. Ebben az esetben viszont Zselíz városának már csak egyetlen „kedves kötelessége” marad: ki kell fizetnie a többmillió adósságot, mert ha nem teszi meg, akkor kényszerfelügyelet alá helyezik.

Képviselőként meg kell állapítanom, hogy az önkormányzat is csődöt mondott akkor, amikor nem sikerült időben megakadályoznia a kórházban folyó sorozatos törvénysértéseket, és a közpénzek kiszípkázását. A házkezelőség után ez már a második olyan szervezet, amely a városi vagyonnal történő gazdálkodás terén ebek harmincadjára jutott. Ha ma bármelyik illetékest megkérdézzük minderről, egyikőjük sem

fogja beismerni a saját felelősségét, mindegyik a másikkra fog mutogatni. A városi hivatalban ugyanakkor a mai napig nincs olyan részleg vagy munkakör, amely az egészségügyi ellátásért felelne. Az önkormányzat viszont hivatalosan csak 2 évvel a hatásköri és vagyoni jogi átruházás után, a város előjárójának 2005 júniusában lefolytatott alaposabb ellenőrzése után tudta meg, mi folyt és folyik a kórházban, s ennek alapján váltotta le az igazgatót.

Ennyi negatív, káros és gyanús esemény után még egy avatlatlan emberben is felmerülhet: az önkormányzat működését meg kéne változtatni.

S mi az, amin változtatni kéne?

Kezdjük a választópolgárokkal. Nincsenek információik a körülöttük zajló, őket is érintő eseményekről, s ha el is jutnak hozzájuk, sokszor megkésvé és manipulált tálatásban. Épp ezért természetesen az önkormányzat működése sem érdekli őket. Az „én ezen úgysem tudok változtatni, épp ezért fölösleges foglalkoznom ezzel” alaplással egyre gyakrabban a „már választani sem megyek el” alaplása váltja fel. Ha viszont a rosszul működő önkormányzat miatt a lakosság egy csoportja vagy a választópolgár megkárosítva és hátrányban érzi magát, abban a pillanatban kezdetét veszi az észérvek és gondolkodás nélküli vádaskodás, fenyegetőzés, felháborodás, petíciók írogatása, a sajtó hívogatása. Mindez ugyanakkor rendszerint csak meddőhányás és főleg: elkésett lépés. Zselízen kevés ember vette észre például annak a képviselői csoportnak a tevékenységét, amely a választási időszak elején keményen küzdött a városvezetés – „dörzsölt, öreg rókák” által preferált, és addig „bevált” – módszerei ellen. Magukra maradtak, a lakosok közül senki sem állt melléjük, még csak meg sem szólították őket. Pedig ők az önkormányzat és az irányítás átláthatóbbá tételét, ezzel együtt pedig a személyes felelősség számon kérhetőségét szerették volna elérni. Ezek a képviselők valószínűleg semmiféle befolyással nem rendelkeztek, és ügyetlenek voltak. Kérdés, hogy a legutóbbi események felébresztik-e a lakosság közügyek iránti érdeklődését és felelősségét, vagy békésen szunyókálnak majd a kényszerfelügyeletig – akkor viszont a város minden lakója szó szerint a bőrén érzi majd meg

a károk következményeit.

Első válasz: változtatni kell a lakosság közügyek iránti közömbösségén és érdektelenségén, azon, hogy mindegy legyen számukra, ki és hogyan gazdálkodik pénzükkkel a városi pénztárban.

Folytassuk a pártokkal! Nekik a lakosság érdektelensége nagyon is jól jön, mert négy évig nyugtuk van tőlük. Elég két hónappal a választások előtt cirkuszt rendezni, a támogatóknak és a közelállókknak engedményeket és előnyöket ígérni, építő jellegű, hangzatos közhelyekből, jel-szavakból szórólapokat tákolni, s ezeket szétteríteni. A pártprogramok közti különbségeket pedig elég populizmussal, nemzetiségi és nemzeti érzésekkel fűszerezni, máris kész a jó kis választási gulyás. Választások után pedig minél több széket kell megszerezni, majd pedig a cimborákkal együttműködve az egyéni és csoportérdekeket kell hajszolni. Gyakran találkoztam olyan lakossági véleményekkel is, hogy ez így rendben van, a pártok létezésének ez az értelme. Utóirat: a legutóbbi megyei választások idején a kedves pártok már ezt a választási gulyást is szükségtelennek tartották feltálatni.

Második válasz: a pártok az ideológiai, eszmei hadviselés, az érdekekért és a hatalomért folyó harc helyett inkább abban kéne, hogy versenyezzenek: ki tud jobb, több, változatosabb, szakmai érvekkel és hatástanulmányokkal is alátámasztott, megvalósítható tervet kidolgozni az egyes települések szociális-gazdasági fejlődésére.

Folytassuk a helyi önkormányzat képviselőivel. 12 képviselő – ez nagyon vegyes összetételű csapat. Indítékaikról, motivációjukról, álláspontjaikról, céljaikról, s mindarról, hogy valójában miért is jelöltették magukat képviselőnek, könyvet lehetne írni. Egyvalamiben viszont azonosak: lehetnek egy konkrét dologban szakértők, de mindenhez értő egyikük sem lehet. A szerepük szajba meg feladatukat: állást foglalni, százfajta szakmai dologban döntést hozni, a város élet-halál kérdéseiről dönteni. Mindezt úgy és akképp, hogy nem kell személyes felelősséget vállalniuk a meghozott döntésekről.

(Folytatás a 6. oldalon)

Válasz a Kórház bezárása – hogy is volt c. cikkre (Zselízi Hírmondó, 2006. január)

Ezúton szeretnék reagálni az említett írásra mint a kórház volt igazgatója. 1999-től mint igazgató és mint aneszteziológus-intenzív orvos irányítottam a kórház tevékenységét, amely működőképes volt, biztosította a régió pácienseinek egészségügyi ellátását, egészen 2005. június 29-ig, amikor a polgármester úr döntött leváltásomról az okok megnevezése nélkül, ahogy a képviselők kijelentették – „váltuk le, jó buli lesz!” – ez elhangzott azon az ülésen, amelyen leváltottak, és nem hívtak meg. A polgármester úr számára nem kívánatos személy lettem, mert más véleményem volt a kórház működtetéséről, és azért, mert beadtam volna egy tervezetet, amelyet a képviselő-testület határozata szerint kellett elkészítenem.

Minden erről megjelent újságcikk, televíziós riport és nyilatkozat féligazság volt, ahogy azt a polgármester úr is kijelentette az említett cikkben. Érdekes viszont, hogy mindegyikhez köze volt a polgármesternek vagy a köréje csoportosuló képviselőknek. Ilyen gúnyiratokkal és egyoldalú kijelentésekkel próbálta a polgármester úr leplezni alkalmatlanságát, a transzformáció kudarcát másokra hárítani, befejeíteni és lehetetlenné tenni őket, és különféle hozzá közel álló eszközöket bevetni ellenük. Akinek más volt a véleménye, mint városunk polgármesterének, rögtön kényelmetlenné vált, alkalmatlanná az együttműködésre, ezt bizonyítja az is, hogy fél év alatt öt igazgatót váltottak le. Az utóbbi időben a kórház helyzete miatti felelősség a városról csaknem az összes dolgozóra is áthárult, miközben ne feledjük, hogy a kórház alapítója 2003. január 1-jétől a város dr. Nagy Géza polgármesterrel az élen, amely önszántából, kényszer nélkül vette át az államtól ingyen, már akkor azzal a szándékkal, hogy a tulajdonból nyereszkeskedhessen. Ezt bizonyítják a különféle kft-k összetételei, amelyekben a város mindig társtulajdonosként szerepelt, természetesen polgármesterünkkel mint ügyvezetővel. A polgármester úr hirtelen elfeledkezett róla, hogy az ajándékozott tulajdont nem volt képes átvenni a törvény adta határidőn belül, csak egy év elteltével írta alá az átruházási jegyzőkönyvet, nem hozott létre városi hozzájárulással működő szervezetet, hanem állami hozzájárulási szervezatként működtette tovább, majd úgy lépett fel, mint a városi szervezet alapítója.

Tudomásom szerint a város a mai napig nem vette át teljesen a kórházat, ami elgondolkodtató. Ugyancsak nem állított fel költségvetést a kórházra (épületek fenntartása stb.). A kórház csupán abból gazdálkodhatott, amit a biztosítók folyósítottak a tevékenység megegyezett mennyisége szerint. Sem 2004 végén a könyvvizsgálók, sem a város főellenőre többszöri ellenőrzés után nem talált semmilyen komoly kivetnivalót a kórház gazdálkodásában.

A kórház legsötétebb időszaka, amely megrendítette egész létét, akkor kezdődött,

amikor a polgármester által támogatott Sanamed Slovakia Kft. 2004 februárjában megjelent a színen, és egészen 2005 augusztusáig jelen volt. Érdekes, hogy a polgármester úr, az előjárónő, a képviselők, pl. Bakonyi mérnök úr és ifj. Ország doktor úr erről az időszakról megelégedtek. Megjegyzem, a Sanamed Slovakia működtetni akarta a kórházat dr. Schweizer Jenővel, Stadler Róberttel és magyar társtulajdonosokkal az élen, majd ezután alakult a Sanamed Plus, amelybe a fentebb említett célokból „befurakodott” a város is. Ebben az időszokban lebénult a kórházi tevékenység. Az alkalmazottakat ismételtelen különféle hazugságokkal bizonytalanították el, újabb és újabb munkaszerződés-javaslatokat adtak nekik, többször ismételtelen eltolódott az átvétel időpontja, megnevezték az elbocsátásra szánt dolgozókat. Ez érthetően az orvosok, nővérek és egyéb alkalmazottak egy részének távozásához vezetett, akik elvesztették a bizalmukat a Sanamed Plusszal, de főleg képviselőivel szemben. Közben a Sanamed Plus megkapta a működési engedélyt, és csaknem két éve volt arra, hogy megkezdje tevékenységét. A kórházi tulajdont szemrebbenés nélkül áttérték a Sanamed Plusra, majd különféle kölcsönzési szerződések is születtek, mindenféle pénzügyi egyenlítés nélkül.

Ez idő alatt (2005 januárjában) az alkalmazottak (a Kórházi Orvosok Szövetsége) nevében beadunk egy kérvényt egy közhasznú szervezet megalapítására egy külföldi, egészségügyben tevékenykedő partnerrel (a Bayer Bio-G nevű vállalat szlovákiai képviselőjével). E kérvényt elutasították anélkül, hogy tárgyaltak volna róla a képviselő-testületben. További próbálkozások is voltak, ezek sem jártak sikerrel.

A polgármester úr és a képviselők többsége a több mint 50 testületi ülésen nem is foglalkozott más lehetőséggel a Sanamed Plus Kft-n kívül, annak ellenére, hogy ez az érdeklődő nem mutatott fel semmilyen működtetési projektumot, ami kétségessé tette szándékuk komolyságát. A fél évig tartó időszakban lett volna rá lehetőségük, de nem kezdték el a működtetést, az egész ügyből egy hosszú bohózat

lett. A város ez után is igyekezett – és tudomásom szerint máig igyekszik – eladni a vagyont, újabb kft-ket alapít. A város ilyen hozzáállása miatt jutott a kórház ebbe a helyzetbe.

Szerintem egy korrekt partner megjelenése esetén, akinek világos vállalkozói és reformterve van, a biztosítók és a hatóság is pozitívan állna hozzá a kórház újraindításához.

Majd minden testületi ülésen a város kijelentéseiben a polgármester és a képviselők azzal vádolnak, hogy a város (polgármester) beleegyezése nélkül ruháztam át és adtam bérbe a kórház néhány tevékenységét a Wespa Kft-nek. Biztosíthatok mindenkit, hogy ezek a tevékenységek működnek, minden biztosítóval szerződést kötöttek, megszakitás nélkül biztosítják a páciensek ellátását és gyógyítását. Minden jóváhagyást, engedélyt és döntést saját kezűleg írt alá a polgármester, a tulajdont nem adták el, csupán bérbe – szerződés által (megtekinthető a városi hivatalban és a Wespa Kft-ben), e nélkül a cég nem kapta volna meg a szükséges engedélyeket a megyétől (Belica docens) és az egészségügyi minisztériumtól (dr. Zajac – miniszter) az egészségügyi tevékenységek működtetésére. Tudnunk kell, hogy a város a vagyon tulajdonosa, az egészségügyi hálózat és a tevékenységek gazdája a megye és a minisztérium.

Csupán annyit fűzök hozzá ahhoz az állításhoz, hogy a legjobban fizető tevékenységeket ruháztam át: a hosszú távú betegellátás újonnan kialakított tevékenység, a többiről információt szerezhetnek a kórházban az információs törvény értelmében, ahol hozzáférhetők az adatok az elmúlt évek gazdálkodásáról az egyes osztályokon és tevékenységi körökben.

Szerintem a polgármester úrnak mint a kórház (mint önkormányzati szervezet) alapítójának és a város polgárának mélyen el kellene gondolkodnia a kórház, a város és a vidék sorsán, be kellene vallania azt, hogy nem tudta megoldani a helyzetet, és lehetőséget adnia olyanoknak, akik komolyan akarnak és tudnak valamit tenni az egészségügyi ellátás felújítása érdekében.

Zseliz, 2006. január 23. dr. Ondrej Veis

Válasz a válasza (hogy is volt?)

Szükségesnek érzem válaszolni dr. Veis írására, mivel csaknem teljes egészében félrevezető, emellett személyemet is támadja. A városi újság küldetése, hogy objektíven tájékoztassa a nyilvánosságot, nem pedig az, hogy egyes személyek elleni támadások fóruma legyen. Ha valaki cikket közöl egy újságban, fontos lenne a tényekre, nem érzésekre hivatkoznia. Az író majdnem minden állítását cáfolhatnám, csupán a legfontosabbakat említem meg.

– ...a polgármester úr döntött leváltásomról... – a polgármester nem válthat le senkit, a község jogállásáról szól, 369/1990 sz. törvény 11§-ának 4. bekezdés k) betűje szerint

– ...váltuk le, jó buli lesz... – az ülésen nem hallottam elhangozni a mondatot, a jegyzőkönyvíró sem jegyezte fel

– ...nem hívtak meg az ülésre... – minden ülésre minden városi szervezet igazgatója kap meghívót, dr. Veis előzetesen telefonon igazolta távollétét

– ...5 igazgató volt leváltva... – két igazgató volt leváltva (dr. Veis, Mgr. Kúdela), a többiek lemondtak

– ...a polgármester a kft-kben ügyvezető volt... – lásd az említett cégekkel kapcsolatos cégbíróági iratokat (www.ors.sk – Sanamed Plus, Nausika, Denta stb.)

(folytatás az 5. oldalon)

A kórház készen állt az oxigén-elosztó beszerelésére

Túlnyomórészt a kórház ügye volt terítéken a képviselő-testület 34. rendkívüli ülésén, amely december 29-én tartottak. Bevezetőben a kórház megbízott igazgatója, dr. Andruška Lajos beszámolóját hallgatták meg, aki – előzetes felmérései alapján – a kórház kinnlevőségeinek és kötelezettségeinek mértékét ismertette a képviselőkkel. Habár tájékoztatása csupán a könyvelés első gyors áttekintésének eredménye volt, kiderült, hogy a kórház 24 millió korona értékben rendelkezik kinnlevőségekkel, ebből 11 millió korona az egészségügyi biztosítók tartozása. Az igazgató tájékoztatott arról, hogy az általa összeállított bizottság kiválasztotta az oxigénelosztó rendszer kivitelezőjét, a befektetés 400 ezer

koronára tehető. A képviselőknek elmondta, hogy a járás két legnagyobb vállalatához, a mohi atomerőműhöz és az oroszai malomhoz fordult szponzori segítségért. Kérvényét a két vállalat vizsgálta. A testület tudomásul vette a kórház esetleges végleges bezárásáról szóló beszámolót, az intézmény pénzügyi helyzetéről szóló beszámolót, az igazgató és az Unipharma képviselője között létrejött tárgyalásról szóló beszámolót, és támogatta az oxigénelosztó rendszer kiépítését. Tudomásul vette egy új vállalat, a zselízi Bioplyn kérvényét, amely javaslatot tett a kórház megvásárlására és üzemeltetésére, de nem hagyta jóvá, hogy a város új kft-t alapítson a kórház esetleges átvállalására. (ik)

Köszönet dr. Andruškának

Január 3-án a helyi kórház megbízott igazgatója, dr. Andruška Lajos, nem kímélve önmagát, vette a fáradságot, és tisztelettudóan köszönőlevél formájában, ill. személyesen megköszönte annak a 21 embernek a kórházban ledolgozott munkáját, akiket Kúdela Igor igazgató bocsátott el.

Ezúton köszönöm dr. Andruška igazgató úrnak mindannyiunk nevében, hogy ezekben a nehéz napokban, amikor a kórház további létezése a tét, nem feledkezett meg rólunk, s mint a kórház jelenlegi igazgatója felvállalta és fontosnak tartotta, hogy mások meg nem tett emberséges hozzáállását így korrigálja.

Végezetül kívánom saját és a volt munkatársaim nevében, hogy kitűzött céljai valóra váljanak. Balla Angéla

Túl korán mentél el, hiányzol

Csendes és szomorú volt a zselízi temető, az utolsó búcsú színhelye 2005. december 9-én, amikor utolsó útjára kísértük dr. Kiss László ezredest, aki rövid betegséget követően 55 éves korában hunyt el. A nagyszámú tömegben családja, rokonai, kollégái, városunk és a környező falvak polgárai búcsúztak tőle. Több büntetés-végrehajtó intézetből is érkeztek küldöttséget belföldről, Magyarországról és Csehországból is. A polgári temetésen Jana Beniková mondott végső búcsút, a börtönőr-kollégák nevében az országos parancsnok, dr. Otto Lobodáš értékelte a nagypusztai fegyház volt igazgatójának munkásságát, Zseliz város és lakosai nevében dr. Nagy Géza búcsúztatta az elhunytat.

Kiss László személyében szerető fiú, férj, apa és nagypapa, testvér és sógor távozott, e szerteágazó család pótolhatatlan tagja. Ugyanakkor jó munkatársat, kedves ismerőst, barátot, a szó igazi értelmében vett embert veszítettünk. Megfeszített munkatempója ellenére mindig egyszerű, barátságos és szerény maradt.

Városunk szülöttje munkájával és kitartásával jutott el a magas beosztásokig. A helyi magyar tannyelvű gimnázium elvégzése és a sorkatonai szolgálat letöltése után a nagypusztai büntetés-végrehajtó-intézetben helyezkedett el. Tanulmányait a nemzetbiztonsági testület prágai főiskoláján folytatta, majd a zselízi, később a rimaszombati és a besztecebányai, majd végül a lipótvári

büntetés-végrehajtó-intézetben kamatoztatta megszerzett tudását. Ez az igényes munka tapasztalt, felelős embert kívánt, s hogy e követelményeknek eleget tett, azt ezekben a beosztásokban bizonyította. Nem feledkeztünk meg a közügyekben kifejtett munkájáról, valamint a helyi sportéletnek nyújtott segítségéről sem.

Az ember olyan mértékben marad ember, amennyiben képes másokért élni. Kiss László képes volt erre. Egy közeli ember távozása fájdalommal jár, főleg amikor egy váratlan betegség tervekkel teli, ereje teljében levő embert szakít ki közösségéből. Aki így távozik, a legnagyobb sebet a legközelebbiek szívében ejti. Örizzük meg emlékét! PaedDr. Jozef Výboch

A 2005-ös év befektetési mérlege

Egy kristálygömbből sem tudtuk volna kiolvasni, milyen szokatlan, extrém eredményeket hoznak a világ részvénykereskedései 2005-ben. Az összes fontos értéktőzsde árfolyamának többéves csúcsát érte el az elmúlt évben. Ellenben a világ legnagyobb gazdasága gondokkal küszködik. Az amerikai értéktőzsde csak most ostromolják a csúcsokat, eddigi növekedésük jelentéktelen volt. A nyugat-európaiak viszont szép eredményeket értek el, meglepetésre növekedésük helyenként két számjegyű volt. További jó hír, hogy a világ második legnagyobb gazdasága is élénkült, a japán tőzsdeindex 42%-os emelkedést ért el. Jó eredményeket produkált továbbá a mexikói (+37%), a koreai (+51%) és az orosz (+83%) tőzsde is.

A közép-európai fejlődő gazdaságok szárnyaló növekedését mutatja az ezekbe az országokba beruházó befektetési alapok nyereségeinek növekedése is. A Szlovák Befektetés-kezelő Társaságok Társulásának kimutatása szerint a honi kínálat két leg-

eredményesebb alapja 75% feletti nyereséggel zárt, és mindkettő befektetései e régióba csoportosultak. Azok számára, akik a nyugdíjbiztosítást második pillérét kihasználva a részvényalapú befektetést választották, ez nagyon jó hír. Az első befektetések a növekvő gazdaságokba irányulnak, és ezek további növekedésre számíthatnak. A befektetési alapok (BA) menedzsereinek tehát kevesebb a gondja, növekvő tendenciákra tették lapjaikat. Csak megemlítem, hogy Svédországban 2000-ben kezdődött a nyugdíjreform, amikor a világ gazdaságai éppen a recesszió elején voltak. A reform szerencsétlen időzítésének következtében a betétesek növekedési alapjai néhány év után -30, sőt -40%-os veszteséget mutattak ki. A szlovákiai reform időzítése, még ha véletlenszerű is volt, a befektetés szempontjából ideálisnak mondható.

A befektetési „körhinta” első összegei márciusban folytak be az alapokba, és kilenc hónap elteltével mindegyik pozitív változást hozott. Ez idáig nem tapasztalni nagyobb kü-

lönbségeket az egyes alapok teljesítményében, ezért nem indokolt az átlépés az egyes nyugdíjpénztárak között. Az ősz egyik meglepetése volt az egyes nyugdíjpénztárak szemtelensége, amelyek törvénymódosítás árán akarták megtartani klienseiket. Annak ellenére, hogy a feltételeket szerződések biztosították, erős nyomást fejtettek ki a parlamentben, hogy meghosszabbítsák azt a kezdeti időszakot, amikor lehetetlen az átlépés az egyes pénztárak között. Ez végül nem sikerült nekik. Az értéktőzsdéken való befektetésekkel mindegyik nyugdíjpénztárnak korlátlan lehetősége van vagyonának gyarapítására. Csak az alapkezelő menedzserek ügyességén múlik a teljesítmény. Ha ezt nagyobb illetékekkel, illetve a kliensek túsul ejtésével igyekeznek elérni, az arról árulkodik, hogy ezek a szervezetek éretlenek és nincs tehetségük ahhoz a tevékenységhez, amiért alakultak, tehát a tőke aktív befektetési stratégiával való gyarapításához.

Norbert Paul, független elemző

Két régió szervezetten kívánja szorgalmazni a zselízi intézmény megnyitását

Polgármesteri összefogás a zselízi kórházért

Megfeszített ütemben folyik a zselízi kórház újbóli megnyitása érdekében kifejtett tevékenység, derült ki azon a értekezleten, amelyen január közepén találkoztak a Déli és az Alsó-Garammenti régió polgármesterei, hogy kinyilvánítsák összefogásukat ez ügyben, és figyelmeztessenek a kórház esetleges végleges bezárásának veszélyeire. Állásfoglalásukat egy memorandumban foglalták össze, amelyben megállapítják, hogy az egészségügyi reform nem hozott nagyobb hatékonyságot és pénzügyi stabilizációt az ország egészségügyi rendszerébe, főleg nem teremtett megfelelő feltételeket a kis kórházak létezéséhez. Az aláírók szerint a zselízi kórház vonzáskörzetébe 56 község csaknem 70 ezer lakosa tartozik, ami jó előfeltétele a rugalmas és minőségi egészségügyi ellátás biztosításának, s ezt az állami egészségügyi politikának is támogatnia kellene. Ezért felhívással fordulnak a döntéshozó szervekhez, hogy támogassák a zselízi kórház megmaradása érdekében tett lépéseket, és kijelentik, hogy a jövőben szervezett formában lépnek fel e cél érdekében.

Az ülést dr. Nagy Géza zselízi polgármester vezette, aki kijelentette, hogy a város legfontosabb feladata biztosítani a kórház megnyitását eredeti gazdálkodási formájában, tehát városi hozzájárulással működő szerveztként, utána lehet szó transzformálásáról. Több érdeklődővel is folytak tárgyalások az intézmény működtetéséről, közülük a képviselő-testület határozata értelmében többséget élvez a hazai Unipharma vállalat. E gyógyszeripari cég tanácsadó munkatársa, dr. Chrenko is megjelent az ülésen. A résztvevőknek elmondta, hogy az Unipharma átfogó könyvvizsgálatot hajt végre a kórházban, amely választ adhat a lehetséges üzemeltető sok kérdésére. A szakember hangzott, hogy az 50 ezer fős vonzáskörzet elméletileg remekül „eltarthatná” a kórházat, ugyanak-

kor kijelentette: az Unipharma olyan partner szeretne lenni, amely hajlandó üzemeltetni és felszerelni a kórházat, ám nem szándékozik üres ingatlanokat vásárolni.

Andruska Lajos, a zselízi kórház igazgatója szerint az Általános Egészségbiztosító valószínűleg nem látta át teljesen a kialakult helyzetet, amikor arról értesített, hogy a Zselíz környéki páciensekről teljes mértékben gondoskodott más egészségügyi intézményekben.

„Az asztal mellől a biztosító vezetői nem tudhatják például, hogy a zselízi kórház egyik volt főnövért a lévai kórház nem fogadta ellátásra, mert nem volt szabad ágya” – számolt be tapasztalatairól. Az igazgató gyűjtést szervez a kórház műszaki felszerelésére, és ez ügyben kéréssel fordult a polgármesterekhez is. A polgármester és az igazgató is hangoztatta, az utóbbi időszak eseményei arról győzték meg őket, hogy a kórház bezárásához tisztázatlan magasabb érdekek is fűződnek. Ezért politikai síkon is megpróbálták tenni az intézmény érdekében, segítségért az MKP vezető politikusaihoz is fordultak.

A felszólalók közt szót kapott Pokorný László is, Andruska Lajos kórházigazgató tanácsadója, aki több évtizedes kórházi tapasztalattal a háta mögött jött segíteni Zselizre. Néhány pontban vázolta az általa javasolt revitalizációs tervet, amelyet a kórház megnyitása esetén végre kell hajtani a költségek csökkentésének érdekében. A szakértő többek közt az ágyak számának csökkentését tartja fontosnak, a jelenlegi 170-ről 98-ra szándékozik korlátozni számukat. Elképzelése szerint rövidíteni kell a kezelések átlagos időtartamát, bevezetni az itt még érthetetlenül meg nem honosított kiemelt minőségű fizetett szolgáltatásokat, és várhatóan ideiglenesen csökkenteni kell majd a dolgozók bérét is.

Részben szónoki maradt Drapák Károly, a Déli régió elnökének az a kérdése, hogy miképpen tudja majd a kórház visszaszerelni a biztosítók által jól fizetett tevékenységi köröket, amikor azokat már a Wespa Kft. üzemelteti. Ezek ugyanis jelentős bevételi forrást biztosítanak, lévén a biztosítók által magasan értékelt tevékenységek, szemben az egyszerű fekvőbeteg-ellátással. Pokorný László elmondta, akkor lehetne szó a tevékenységek visszaállításáról, ha kiderülne, a Wespa megkérdőjelezhető minőségben látja el ezeket a feladatokat. A tanácsadónak nem maradt arra ideje, hogy a problémakört részletesebben elmagyarázza; a szervezők felkérésére a polgármesterek nekiláttak a memorandum aláírásához.

(ick)

Rendes ülésen tárgyalt a képviselő testület

A zselízi városatyák december 15-én tárgyaltak az önkormányzat 20. rendes ülésén. Bevezetőben tudomásul vették a korábbi észrevételeik intézéséről és a határozatok teljesítéséről szóló beszámolót. A helyi kórház körüli események megvitatása után tudomásul vették a kórház további működtetésének lehetőségeit, és az intézmény igazgatásával dr. Andruska Lajost bízták meg ez év május 15-éig. A testület kinyilvánította, hogy a kórház működtetéséről csupán az Unipharma-val folynak tárgyalások, amelyek vezetésével a polgármestert és a kórházigazgatót bízta meg. A képviselők jóváhagyták a tavalyi költségvetés harmadik módosítását, mindkét alapiskola és a Vepos költségvetés-módosítását, valamint azokat a

megszorító intézkedéseket, amelyekkel a Vepos gazdasági eredményeit kívánják javítani. Jóváhagyta a 9/05 sz. általános érvényű rendeletet (ÁÉR) a 2006-os ingatlanadóról, a 10/05 sz. ÁÉR-t a hulladékgyűjtési helyi ügyekről, a 11/05 sz. ÁÉR-t a költségvetési és hozzájárulási szervezetek gazdálkodásáról, a 12/05 sz. ÁÉR-t, amely módosítja az 1/05 sz. ÁÉR-t a városi iskolakörzetekről, és hatálytalannította a 3/05 sz. ÁÉR-t az illetékekről. A képviselők jóváhagyták a fejlesztési program teljesítéséről szóló beszámolót, döntöttek városi ingatlanok eladásáról, jóváhagyták a testület mellett működő szakmai és területi bizottságok munkatervét. Felvetődött, hogy polgárőrök is segíthetnek a városi rendőrség munkáját. A rendőr-

parancsnokot megbízták, tájékozzék az elképzelés megvalósításának lehetőségeiről. Jóváhagyták a kultúrotthon és a városi könyvtár ez évi rendezvénytervét, a városi tanács és a városi képviselő-testület munkatervét, valamint az ellenőrző tevékenység előzetes tervét. A képviselők megkérdőjelezték az utóbbi időszak ellenőrző tevékenységének hatékonyságát. Mindkét alapiskola igazgatójának jutalmat szavazott a testület. Az interpellációk keretében a Selyz Bútor Kft.-ben kialakított új munkahelyekről és a helyi gépgyár termelésének újraindításáról érdeklődtek a képviselők. Az ülésen elhangzott, hogy dr. Kovács Rita lesz a közös hivatal előjárója.

(ik)

Zselízi Hírmondó

VII. évfolyam, 2006. február

Polgári havilap

ára: 6,- korona

A városi képviselő-testület január 29-én, vasárnap tartott ülésén hozott határozata szerint a városi kórház tömeges elbocsátást hajt végre. Hétfőn a dolgozók az üzemi étkezőben összegyűlve várták feletteseik tájékoztatóját ez ügyben.

Foto: Forgács Miklós

Megfogyatkozott a városi tanács

A képviselő-testület 35. rendkívüli ülésén Mocsy Katalin és dr. Pólya Tibor lemondott városi tanácsbeli tagságáról. Kijelentésüket követően vita keletkezett a tanácsadó önkormányzati szerv létezésének megalapozottságáról is. Ezen az ülésen tárgyaltak a kórházigazgató kérvényéről is, amelyben a várostól kér pénzügyi segítséget a dolgozók fizetésére. A képviselők értesültek arról, hogy a megyei orvos ismételt ellenőrzést tart a kórházban.

(iv)

Tömeges elbocsátás a városi kórházban

Január végén eldőlt: tömeges elbocsátás lesz a zselízi kórházban. A 160 alkalmazottból február 15-e után csupán 10 marad alkalmazásban, akik az intézmény felszámolásán dolgoznak majd. A dolgozók elbocsátásáról a képviselő-testület rendkívüli ülésén született határozat, amelyet néhány nappal azután – vasárnap – hívtak össze, hogy Lubomír Ševčík megyei orvos ismételt ellenőrzést tartott a zselízi kórházban. Az ellenőrzést a kórház igazgatója, dr. Andruška Lajos és a város vezetése kezdeményezte abban a hiszemben, hogy a december elején kifogásolt hiányosságok elhárítása a legjobb úton halad. A megyei orvos tudomásul vette a bekövetkezett változásokat, de tekintettel arra, hogy a hibák eltávolítása csak részben valósult meg, és további hiányosságokat is felfedezett, nem járult hozzá az intézmény február 1-jei megnyitásához. A korábban kifogásolt oxigén-elosztó berendezés beszerelése még nem kezdődött el, ezt ideiglenesen más berendezéssel helyettesítették a kórházban, amelynek műszaki mutatói miatt az ellenőrző szerv képviselője további kifogásokat emelt. Az igazgató elmondta, hogy a kórház ismételten szerződéses viszonyba lép

a korábban itt tevékenykedő altatóorvossal, akinek február elsejével kellett volna belépnie, de az ellenőrzés idején nem tartózkodott a zselízi kórházban, és a megyei orvos ezt szintén hiányosságnak könyvelte el. A kórházigazgató a városi képviselő-testület ülésén kijelentette, nem érzi rosszindulatúnak a megyei orvos döntését, az újabban észlelt hiányosságokra megalapozottan mutatott rá, ezeket el kell hárítani, de ez nem kevés időt vesz igénybe. A tények tudatában és a város jogászával való konzultáció után a városatyák úgy határoztak, hogy a kórházban nincsenek biztosítva az egészségügyi ellátás feltételei, ezért február 1-jei hatállyal megszüntetik az egészségügyi ellátást, és az igazgatót utasították a tömeges elbocsátás lebonyolítására februári 15-ig.

Csak néhány nappal korábban még derülátóbb hangulat uralkodott mind a kórházi alkalmazottak, mind a városi képviselők körében. Egy nappal dr. Ševčík ellenőrzése előtt szintén ülésezett a képviselő-testület, amely többek közt foglalkozott a kórházi vezetés, elsősorban Pokorný László revitalizációs tervével, és nagyra értékelte azt. A tervet a gazdálkodási egyensúly

helyreállításával foglalkozik különféle racionalizációs intézkedések bevezetésével. A következő nap érkezett ellenőrzés az egész tervet megvalósíthatóságát megkérdőjelezte.

A tömeges elbocsátásról született határozat másnapján a kórház dolgozói az étkezőben várták feljebbvalóik pontos tájékoztatását a történekről és a további teendőkről, miközben a vezetőség zárt ajtók mögött tárgyalt. Kiderült, zárolták a kórház számláját, ezért a decemberi fizetések elmaradt részének kifizetése is veszélybe került, a januári bérek és a végkielégítés kifizetésének módja és időpontja még tisztázatlan volt.

Február elején a város polgármestere kijelentette, továbbra is fennáll két új érdeklődő ajánlata a kórház megvásárlására. Mivel a privigyei Unipharma kizárólag működőképes kórházként vette volna át a zselízi intézményt, és Andruška Lajos igazgató szerint január utolsó két hetében képviselői már nem tartották a kapcsolatot a zselíziekkel, feltételezhető, hogy az újabban megjelent érdeklődők is szót kaphatnak a kórház lehetséges jövőjéről szóló tárgyalásokon.

(ck)